

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 171

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums

2007. gada 29. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 716/2007 (2007. gada 20. jūnijs) attiecībā uz Kopienas statistiku par ārvalstu saistītu uzņēmumu struktūru un darbību ⁽¹⁾ 17
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 717/2007 (2007. gada 27. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akts, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 715/2007

(2007. gada 20. jūnijs)

par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Šim nolūkam atbilst visaptveroša Kopienas mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājuma sistēma, kas izveidota ar Padomes Direktīvu 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽³⁾. Tādēļ būtu jāsaskaņo mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājuma tehniskās prasības attiecībā uz emisijām, lai prasības dažādās dalībvalstīs neatšķirtos un lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni.
- (2) Šī regula ir viens no atsevišķiem reglamentējošiem aktiem par Kopienas tipa apstiprinājuma procedūru atbilstīgi Direktīvai 70/156/EEK. Tādēļ minētā direktīva būtu attiecīgi jāgroza.
- (3) Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma ES transportlīdzekļu tiesību aktos ir ieviesta jauna reglamentējoša pieeja. Tāpēc

ar šo regulu nosaka transportlīdzekļu emisiju pamatnoteikumus, bet tehniskās specifikācijas noteiks, īstenojot pasākumus, kas pieņemti atbilstīgi komitoloģijas procedūrām.

- (4) Komisija 2001. gada martā sāka programmu "Tīru gaisu Eiropā" (CAFE), kuras galvenie elementi paskaidroti 2005. gada 4. maija paziņojumā. Tā rezultātā ar 2005. gada 21. septembra paziņojumu tika pieņemta tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu. Viens no tematiskās stratēģijas secinājumiem ir tāds, ka vēl vairāk jāsamazina transporta nozares (gaisa, ūdens un sauszemes satiksmes), mājsaimniecību un enerģētikas, lauksaimniecības un rūpniecības nozaru radītās emisijas, lai sasniegtu ES gaisa kvalitātes mērķus. Tāpēc uzdevums samazināt transportlīdzekļu emisijas būtu jārisina kā daļa no visaptverošas stratēģijas. "Euro 5" un "Euro 6" standarti ir vieni no ierosinātajiem pasākumiem, lai samazinātu cieto daļiņu un ozona prekursoru emisijas, piemēram, slāpekļa oksīdu un ogļūdeņražu emisijas.
- (5) ES gaisa kvalitātes mērķu sasniegšanai ir nepieciešami turpmāki centieni, lai samazinātu transporta līdzekļu radītās emisijas. Šā iemesla dēļ ražotāji būtu jānodrošina ar skaidru informāciju par turpmākajām emisiju robežvērtībām. Tāpēc šajā regulā ir iekļauta ne tikai "Euro 5", bet arī "Euro 6" emisiju robežvērtību fāze.
- (6) Lai uzlabotu gaisa kvalitāti un ievērotu piesārņojuma robežvērtības, jo īpaši ir nozīmīgi jāsamazina slāpekļa oksīdu emisijas no transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar dīzeļmotoriem. Tādēļ jānodrošina ambiciozu robežvērtību ievērošana "Euro 6" fāzē, neatsakoties no dīzeļmotoru priekšrocībām patērētājiem, kā arī ogļūdeņraža un oglekļa monoksīda emisiju ziņā. Savlaicīga šādu pasākumu noteikšana oglekļa oksīda emisiju samazināšanai nodrošinās ilgtermiņa plānošanas drošību transportlīdzekļu ražotājiem visā Eiropā.

⁽¹⁾ OV C 318, 23.12.2006., 62. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 30. maija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

- (7) Nosakot emisiju standartus, svarīgi ņemt vērā to, kā tie ietekmēs tirgu un ražotāju konkurētspēju, kādas tiešās un netiešās izmaksas tie radīs uzņēmumiem un priekšrocības, ko rodas jauninājumu sekmēšanas, gaisa kvalitātes uzlabošanas, veselības aprūpes izmaksu samazināšanas un paredzamā dzīves ilguma palielināšanas ziņā, kā arī to, kādu vispārēju ietekmi tas atstās uz oglekļa dioksīda emisijām.
- (8) Lai sekmētu iekšējā tirgus darbību, īpaši preču brīvu apriti, brīvību veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus, jāsniedz neierobežota pieeja transportlīdzekļu remonta informācijai, izmantojot standartizētu formu, lai iegūtu tehnisku informāciju, un transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijas pakalpojumu tirgū jābūt efektīvai konkurencei. Liela šādas informācijas daļa ir saistīta ar iebūvētām diagnostikas sistēmām (OBD) un to mijiedarbību ar pārējām transportlīdzekļa sistēmām. Ir jānosaka tehniskās specifikācijas, kas būtu jāievēro ražotāju tīmekļa vietnēm, kā arī konkrēti pasākumi, lai mazaizņēmumiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) nodrošinātu pienācīgu piekļuvi. Vienoti standarti, piemēram, OASIS⁽¹⁾ formāts, par kuriem vienojas ieinteresētās personas, var atvieglot informācijas apmaiņu starp ražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem. Tāpēc ir atbilstīgi iesākmā pieprasīt OASIS formāta tehniskās specifikācijas lietošanu un lūgt Komisiju pieprasīt, lai CEN/ISO tālāk attīstītu šo formātu par standartu, ar mērķi tuvākajā laikā aizstāt OASIS formātu.
- (9) Ne vēlāk kā četrus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisijai būtu jāpārskata piekļuves sistēma visai transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, lai noteiktu, vai būtu atbilstīgi apvienot visus noteikumus, ar ko reglamentē piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai pārskatītā pamatdirektīvā par tipa apstiprinājumu. Ja noteikumi, ar ko reglamentē piekļuvi visai transportlīdzekļu remonta informācijai, ir ietverti minētajā direktīvā, tad būtu jāatceļ atbilstīgie noteikumi šajā direktīvā, kamēr ir saglabātas esošās piekļuves tiesības remonta un tehniskās apkopes informācijai.
- (10) Komisijai būtu jāuzrauga vēl nereglamentētas emisijas, kas radušās plaši lietoto jaunu degvielas formulu, dzinēju tehnoloģiju un gāzu emisiju kontroles sistēmu dēļ, un vajadzības gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikums Eiropas Parlamentam un Padomei šādu emisiju reglamentēšanai.
- (11) Lai atbalstītu tādu alternatīvu degvielu transportlīdzekļu ieviešanu un jau esošo palikšanu aprītē, kuriem var būt zemas slāpekļa oksīdu un cieto daļiņu emisijas, un vienlaikus veicinātu ar benzīnu darbināmu transportlīdzekļu emisiju samazināšanu, ar šo regulu ievieš atsevišķas robežvērtības oglekļa dioksīda kopējam apjomam un metānu nesaturošai oglekļa dioksīda masai.
- (12) Būtu jāturpina centieni, lai īstenotu stingrākas emisijas robežvērtības, tostarp oglekļa dioksīda emisiju samazināšanu, un lai nodrošinātu, ka šīs robežvērtības atbilst transportlīdzekļu faktiskajai darbībai lietošanas laikā.
- (13) Lai nodrošinātu, ka tiek kontrolētas ļoti smalku cieto daļiņu (PM 0,1 μm un mazāk) emisijas, Komisijai cik drīz vien iespējams būtu jāpieņem un vēlākais līdz "Euro 6" spēkā stāšanās brīdī jāievieš daļiņu skaita noteikšana līdzās noteiktajai daļiņu masai. Cieto daļiņu skaita noteikšana emisijās būtu jāizstrādā atbilstīgi ANO/EEK cieto daļiņu noteikšanas programmai (PMP), kā arī tai būtu jāatbilst esošajiem ambiciozajiem mērķiem vides jomā.
- (14) Lai nodrošinātu lielāku daļiņu emisiju masas un skaita noteikšanas atkārtojamību laboratorijā, Komisijai būtu jāpieņem jauna noteikšanas procedūra, aizstājot esošo. Tam būtu jānotiek pēc iespējas ātrāk un vēlākais – stājoties spēkā "Euro 6" fāzei. Šai procedūrai vajadzētu būt pamatotai ar PMP rezultātiem. Kad būs īstenota jaunā noteikšanas procedūra, šajā regulā noteiktās PM masas maksimālās pieļaujamās emisijas būtu atkārtoti jākalibrē, jo ar jauno procedūru var reģistrēt zemāku masas līmeni nekā ar pašreizējo.
- (15) Komisijai būtu pastāvīgi jāizskata nepieciešamība pārskatīt Eiropas Jauno braukšanas ciklu, kas ir testa procedūra, uz kuras pamatotas EK emisiju tipa apstiprinājuma regulas. Iespējams, ka ir vajadzīga testa ciklu atjaunināšana vai aizstāšana, lai atspoguļotu transportlīdzekļu specifikācijas un autovadītāju uzvedības izmaiņas. Lai nodrošinātu, ka faktiskās emisijas atbilst tipa apstiprinājumā noteiktajām, var būt nepieciešami labojumi. Būtu jāņem vērā transportējamo emisijas noteikšanas sistēmu izmantošana un reglamentējošās koncepcijas par nepārsniegšanu ieviešana.
- (16) Izmantojot transportlīdzekli, emisiju kontrolei ir svarīgas OBD sistēmas. Tā kā ir svarīga faktiskā emisiju kontrole, Komisijai būtu pastāvīgi jāpārbauda šādām sistēmām noteiktās prasības un pielāides sliekšņi uzraudzības klūdām.
- (17) Ir vajadzīga standarta degvielas patēriņa un transportlīdzekļa oglekļa dioksīdu emisiju noteikšanas metode, lai nodrošinātu, ka starp dalībvalstīm neizveidojas tehniskie šķēršļi tirdzniecībā. Bez tam jānodrošina, ka patērētājiem un lietotājiem ir pieejama lietiska un precīza informācija.

(1) Strukturēto informācijas standartu organizācija.

- (18) Pirms priekšlikuma sagatavošanas jaunajam emisiju standartam Komisijai būtu jānoorganizē izpēte, lai noteiktu, vai vēl aizvien ir nepieciešams transportlīdzekļu kategoriju papildu iedalījums grupās un vai var piemērot no masas neatkarīgas emisijas robežvērtības.
- (19) Dalībvalstīm būtu jāspēj, izmantojot finanšu stimulus, paātrināt tādu transportlīdzekļu laišanu tirgū, kas atbilst Kopienas līmenī pieņemtajām prasībām. Tomēr šādiem stimuliem vajadzētu būt saskaņā ar Līgumu, jo īpaši – ar valsts atbalsta noteikumiem. Tā nolūks ir novērst traucējumus iekšējā tirgū. Šai regulai nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības iekļaut emisijas tādu nodokļu aprēķina bāzē, kurus iekasē par transportlīdzekļiem.
- (20) Ņemot vērā, ka tiesību akti par emisijām un degvielas patēriņu tikuši izstrādāti vairāk nekā 35 gadu garumā un tagad ir vairāk nekā 24 direktīvas, ir ieteicams šīs direktīvas aizstāt ar jaunu regulu un vairākiem īstenošanas pasākumiem. Regula nodrošinās to, ka ražotājiem, apstiprinātajām iestādēm un tehniskajiem pakalpojumiem tieši piemēros sīki izstrādātus tehniskos noteikumus un ka tos varēs ātrāk un efektīvāk atjaunināt. Tādēļ būtu jāatceļ Direktīvas 70/220/EEK ⁽¹⁾, 72/306/EEK ⁽²⁾, 74/290/EEK ⁽³⁾, 80/1268/EEK ⁽⁴⁾, 83/351/EEK ⁽⁵⁾, 88/76/EEK ⁽⁶⁾, 88/436/EEK ⁽⁷⁾, 89/458/EEK ⁽⁸⁾,
- (21) Lai padarītu skaidrāku tiesību aktu kopumu par transportlīdzekļu emisijām, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/55/EK (2005. gada 28. septembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem ⁽¹⁷⁾, būtu jāgroza tā, lai to varētu piemērot visiem smagajiem transportlīdzekļiem un būtu skaidrs, ka šī regula attiecas arī uz vieglajām automašīnām.
- ⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 89/458/EEK (1989. gada 18. jūlijs), ar ko attiecībā uz Eiropas emisiju standartiem mašīnām ar motora darba tilpumu mazāku par 1,4 litriem groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisija no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 226, 3.8.1989., 1. lpp.).
- ⁽⁹⁾ Padomes Direktīva 91/441/EEK (1991. gada 26. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisijas no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 242, 30.8.1991., 1. lpp.).
- ⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva 93/59/EEK (1993. gada 28. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisijas no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 186, 28.7.1993., 21. lpp.).
- ⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/12/EK (1994. gada 23. marts), kas attiecas uz pasākumiem pret gaisa piesārņošanu, kuru rada emisijas no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 100, 19.4.1994., 42. lpp.).
- ⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/69/EK (1996. gada 8. oktobris), ar ko groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisijas no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 282, 1.11.1996., 64. lpp.).
- ⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/69/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz pasākumiem pret gaisa piesārņošanu, kuru rada emisija no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 350, 28.12.1998., 1. lpp.).
- ⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/1/EK (2001. gada 22. janvāris), ar ko groza Padomes Direktīvu 70/220/EEK attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisija no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 35, 6.2.2001., 34. lpp.).
- ⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/100/EK (2001. gada 7. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, ko rada emisija no mehāniskajiem transportlīdzekļiem (OV L 16, 18.1.2002., 32. lpp.).
- ⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/3/EK (2004. gada 11. februāris), ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK un 80/1268/EEK attiecībā uz N₁ kategorijas transportlīdzekļu oglekļa dioksīda emisiju un degvielas patēriņa noteikšanu (OV L 49, 19.2.2004., 36. lpp.).
- ⁽¹⁷⁾ OV L 275, 20.10.2005., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/51/EK (OV L 152, 7.6.2006., 11. lpp.).
- ⁽¹⁾ Padomes Direktīva 70/220/EEK (1970. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, kuru rada gāzu izplūde no mehānisko transportlīdzekļu dzirksteļizdedzes motoriem (OV L 76, 6.4.1970., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/76/EK (OV L 206, 15.8.2003., 29. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Direktīva 72/306/EEK (1972. gada 2. augusts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu piesārņojuma emisiju no transportlīdzekļiem paredzētiem dīzeļmotoriem (OV L 190, 20.8.1972., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2005/21/EK (OV L 61, 8.3.2005., 25. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes Direktīva 74/290/EEK (1974. gada 28. maijs), ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu Nr. 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, kuru rada gāzu izplūde no mehānisko transportlīdzekļu dzirksteļizdedzes motoriem (OV L 159, 15.6.1974., 61. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/101/EK (OV L 363, 20.12.2006., 238. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 80/1268/EEK (1980. gada 16. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu degvielas patēriņu (OV L 375, 31.12.1980., 36. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/3/EK (OV L 49, 19.2.2004., 36. lpp.).
- ⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 83/351/EEK (1983. gada 16. jūnijs), ar kuru groza Padomes Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, kuru rada gāzu izplūde no mehānisko transportlīdzekļu dzirksteļizdedzes motoriem (OV L 197, 20.7.1983., 1. lpp.).
- ⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 88/76/EEK (1987. gada 3. decembris), ar kuru groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu ar gāzēm no mehānisko transportlīdzekļu motoriem (OV L 36, 9.2.1988., 1. lpp.).
- ⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 88/436/EEK (1988. gada 16. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 70/220/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu ar gāzēm no mehānisko transportlīdzekļu motoriem (daļiņveida piesārņotāju emisijas no dīzeļmotoriem ierobežošana) (OV L 214, 6.8.1988., 1. lpp.).

(22) Lai notiktu netraucēta pāreja no pašreiz spēkā esošajām direktīvām uz šo regulu, šīs regulas piemērošana būtu jāatliek uz noteiktu laikposmu pēc tās stāšanās spēkā. Tomēr minētajā laikposmā ražotājiem vajadzētu būt iespējai izvēlēties transportlīdzekļus, kas apstiprināti atbilstīgi pašreiz spēkā esošajām direktīvām vai šai regulai. Turklāt finansiālu atvieglojumu noteikumi būtu jāpiemēro uzreiz pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Saskaņā ar spēkā esošajām direktīvām piešķirto tipa apstiprinājumu derīgumu neietekmē šīs regulas stāšanās spēkā.

(23) Lai nodrošinātu netraucētu pāreju no spēkā esošajām direktīvām uz šo regulu, "Euro 5" posmā būtu jāparedz daži izņēmumi transportlīdzekļiem, kas paredzēti īpašām sociālajām vajadzībām. Šo izņēmuma piemērošana būtu jāpārtrauc līdz ar "Euro 6" posma stāšanos spēkā.

(24) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.

(25) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro ieviest uz daļiņu skaita pamatotas robežvērtības I pielikumā, kā arī atkārtoti kalibrēt uz daļiņu masas pamatotās robežvērtības, kas noteiktas minētajā pielikumā. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(26) Komisija būtu jāpilnvaro izveidot īpašas procedūras, pārbaudes un prasības tipa apstiprinājumam, kā arī pārskatīt pasākumu procedūru cieto daļiņu un ar cieto daļiņu skaitu pamatotām robežvērtībām, un pieņemt pasākumus par pārveidošanas ierīču lietošanu, piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai, kā arī pārbaudes ciklēm, ko lieto emisiju mērīšanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(27) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, iekšējā tirgus izveidi, ieviešot vienotas tehniskas prasības par mehānizēto transportlīdzekļu emisijām un nodrošinot neatkarīgiem uzņēmumiem piekļuvi remonta un tehniskās apkopes informācijai ar tādiem pašiem noteikumiem kā sertificētiem tirgotājiem un remontētājiem, nevar pietiekami labi

sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula nosaka vienotas tehniskas prasības mehānisko transportlīdzekļu ("transportlīdzekļi") tipa apstiprinājumam un rezerves daļu, piemēram, rezerves piesārņojuma kontroles iekārtu tipa apstiprinājumam, ņemot vērā to emisijas.

2. Turklāt šī regula nosaka noteikumus par piesārņojuma kontroles iekārtu, iebūvētu diagnostikas sistēmu (OBD), degvielas patēriņa mērītāju izturību, ekspluatācijas atbilstību un transporta līdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijas pieejamību.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz M₁, M₂, N₁ un N₂ kategorijas transportlīdzekļiem, kuri ir definēti Direktīvas 70/156/EEK II pielikumā un kuru atskaite masa nepārsniedz 2 610 kg.

2. Pēc ražotāja lūguma tipa apstiprinājumu, kas piešķirts saskaņā ar šo regulu, var paplašināt no 1. pantā minētajiem transportlīdzekļiem uz M₁, M₂, N₁ un N₂ kategorijas transportlīdzekļiem, kuri definēti Direktīvas 70/156/EEK II pielikumā, kuru atskaite masa nepārsniedz 2 840 kg un kuri atbilst nosacījumiem, kas noteikti šajā regulā un tās īstenošanas pasākumos.

3. pants

Definīcijas

Regulā un tās īstenošanas pasākumos piemēro šādas definīcijas:

1) "hibrīdais transporta līdzeklis" nozīmē transportlīdzekli, kam ir vismaz divas dažādas enerģijas pārveides ierīces un divas dažādas enerģijas uzkrāšanas ierīces (transportlīdzekļi), kas transportlīdzekli virza uz priekšu;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- 2) "īpašām sociālajām vajadzībām paredzēti transportlīdzekļi" ir M_1 kategorijas dīzeļdzinēju transportlīdzekļi, kas ir:
- a) speciālie transportlīdzekļi, kuri definēti Direktīvā 70/156/EEK un kuru atskaite masa pārsniedz 2 000 kg;
 - b) transportlīdzekļi, kuru atskaite masa pārsniedz 2 000 kg un kuri ir paredzēti, lai pārvadātu septiņas vai vairāk personas, to skaitā autovadītāju, izņemot no 2012. gada 1. septembra M_1G kategorijas transportlīdzekļus, kas noteikti Direktīvā 70/156/EEK,
- vai
- c) transportlīdzekļi, kuru atskaite masa pārsniedz 1 760 kg un kuri ir īpaši būvēti komerciāliem mērķiem, lai tie būtu piemēroti ratiņkrēslu izmantošanai;
- 3) "atskaite masa" ir braukšanas kārtībā esoša transportlīdzekļa masa, atņemot vienotu vadītāja masu, kas ir 75 kg, un pievienojot vienotu masu 100 kg;
- 4) "gāzveida piesārņotājs" ir oglekļa monoksīda un slāpekļa oksīdu, kas izteikti kā slāpekļa dioksīda (NO_2) ekvivalents, un oglekļa dioksīda izplūdes gāzu emisijas;
- 5) "cieto daļiņu piesārņotāji" nozīmē izplūdes gāzu sastāvdaļas, kuras no atšķaidītas izplūdes gāzes pie maksimālās temperatūras 325 °K (52 °C) atdala ar filtriem, kas aprakstīti vidējo izpūtēja emisiju apstiprināšanas testu procedūrā;
- 6) "izpūtēja emisijas" ir gāzveida un cieto daļiņu piesārņotāju emisija;
- 7) "iztvaikošanas emisijas" nozīmē oglekļa dioksīda tvaikus, kas izplūst no transportlīdzekļa degvielas sistēmas, bet kas nav izpūtēja emisijas;
- 8) "karteris" ir telpas dzinējā vai ārpus tā, kas ar iekšējiem vai ārējiem cauruļvadiem savienotas ar eļļas tvertni, caur kurām var izplūst gāzes un tvaiki;
- 9) "iebūvēta diagnostikas sistēma" jeb "OBD sistēma" nozīmē emisijas kontroles sistēmu, kura spēj noteikt iespējamo nepareizas darbības zonu, izmantojot kļūdas kodus, kas glabājas datora atmiņā;
- 10) "pārveidošanas ierīce" ir jebkurš konstrukcijas elements, kas nosaka temperatūru, transportlīdzekļa ātrumu, dzinēja apgriezienus (RPM), pārnēsumu, kolektora vakuumu vai citus parametrus, lai aktivizētu, modulētu, aizkavētu vai pārtrauktu jebkuras emisiju kontroles sistēmas daļas darbību, kas samazina emisiju kontroles sistēmas efektivitāti apstākļos, kas ir paredzami normālā transportlīdzekļa darbībā un izmantošanā;
- 11) "piesārņojuma kontroles iekārta" nozīmē tās transportlīdzekļa sastāvdaļas, kas kontrolē un/vai ierobežo izpūtēja un iztvaikošanas emisijas;
- 12) "oriģinālā piesārņojuma kontroles iekārta" nozīmē piesārņojuma kontroles iekārtu vai šādas kopā samontētas iekārtas, kas atbilst attiecīgajam transportlīdzeklim piešķirtajam tipa apstiprinājumam;
- 13) "piesārņojuma kontroles rezerves iekārta" nozīmē piesārņojuma kontroles iekārtu vai kopā samontētas šādas iekārtas, kas domātas oriģinālās piesārņojuma kontroles iekārtas nomainībai, kuru var atzīt par atsevišķu tehnisku vienību, kā noteikts Direktīvā 70/156/EEK;
- 14) "transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācija" nozīmē visu informāciju, kas vajadzīga transportlīdzekļa diagnosticēšanai, apkalpošanai, periodiskai uzraudzībai, remontam, pārprogrammēšanai vai transportlīdzekļa atkārtotai aktivizēšanai un kuru ražotājs piegādā saviem sertificētajiem tirgotājiem/remontētājiem, ietverot visus turpmākos grozījumus un pielikumus pie šādas informācijas. Minētajā informācijā ir iekļauta visa informācija, kas nepieciešama attiecībā uz piederumiem un aprīkojumu;
- 15) "neatkarīgie uzņēmumi" nozīmē uzņēmumus, kas nav sertificētie tirgotāji/remontētāji, kuri ir tieši vai netieši iesaistīti mehānisko transportlīdzekļu remontā un tehniskajā apkopē, jo īpaši neatkarīgie remontētāji, remonta aprīkojuma, rīku vai rezerves daļu ražotāji vai izplatītāji, tehniskās informācijas izdevēji, autoklubi, darbinieki, kuri sniedz palīdzību uz ceļa, darbinieki, kas piedāvā pārbaudes un testēšanas pakalpojumus, un darbinieki, kuri piedāvā mācības tāda aprīkojuma uzstādītājiem, ražotājiem un remontētājiem, kas paredzēti alternatīvās degvielas dzinēju transportlīdzekļiem;
- 16) "biodegvielas" ir šķidras vai gāzveida degvielas transportlīdzekļiem, kuras ražo no biomasas;
- 17) "alternatīvās degvielas dzinēja transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas konstruēts braukšanai ar vismaz viena veida degvielu, kura atmosfēras temperatūrā un spiedienā ir gāzveida vai būtībā ir degviela, kam nav minerāla izcelsme.

II NODAĻA

5. pants

TIPA APSTIPRINĀŠANAS PIENĀKUMI RAŽOTĀJIEM

Prasības un testi

4. pants

Ražotāju pienākumi

1. Ražotāji pierāda, ka visiem jaunajiem transportlīdzekļiem, kas pārdoti, reģistrēti vai nodoti ekspluatācijā Kopienā, ir apstiprināts tips saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas pasākumiem. Ražotāji arī apliecina, ka visām jaunajām piesārņojuma kontroles rezerves iekārtām, kam vajadzīgs tipa apstiprinājums un kas ir pārdotas vai nodotas ekspluatācijā Kopienā, ir apstiprināts tips saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas pasākumiem.

Šajos pienākumos ir ietverta arī maksimālās pieļaujamās emisijas ievērošana, kādi minēti I pielikumā, un īstenošanas pasākumi, kādi minēti 5. pantā.

2. Ražotāji nodrošina, ka ievēro tipa apstiprinājuma procedūras produkcijas atbilstības, piesārņojuma kontroles iekārtu ilgmūžības un ekspluatācijas atbilstības kontrolei.

Turklāt ražotājam jāveic tādi tehniskie pasākumi, lai nodrošinātu izpūtēja un iztvaikošanas emisiju efektīvu ierobežošanu saskaņā ar šo regulu visā transportlīdzekļa parastajā kalpošanas laikā un ievērojot normālus izmantošanas nosacījumus. Tādēļ ekspluatācijas atbilstības pakāpe jāpārbauda laikposmam līdz 5 gadiem vai 100 000 km atkarībā no tā, kas tiek sasniegts ātrāk. Piesārņojuma kontroles iekārtu ilgmūžības pārbaudēm tipa apstiprinājumam jābūt par 160 000 km. Lai izturētu šo ilgmūžības pārbaudi, jānodrošina iespēja ražotājiem izmantot iekārtu novecošanas pārbaudes stendu, kā to paredz 4. punktā minētie īstenošanas nosacījumi.

Ekspluatācijas atbilstību jo īpaši pārbauda attiecībā uz izpūtēja emisijām, salīdzinot ar I pielikumā noteiktajām maksimālajām pieļaujamajām emisijām. Lai uzlabotu iztvaikošanas emisiju un zemā vides temperatūrā radušos emisiju kontroli, Komisija pārskata testa procedūras.

3. Ražotāji transportlīdzekļa pirkšanas dienā izsniedz pircējam dokumentu, kurā uzrādīts oglekļa dioksīda emisijas un degvielas patēriņa apjoms.

4. Īpašās procedūras un prasības saistībā ar 2. un 3. punkta īstenošanu izveido saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru.

1. Ražotājs transportlīdzekļus aprīko tā, lai daļas, kas varētu radīt emisiju, būtu plānotas, konstruētas un samontētas tā, lai transportlīdzeklis normālos lietošanas apstākļos atbilstu šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem.

2. Tādu pārveidošanas ierīču lietošanu, kuras samazina emisijas kontroles efektivitāti, aizliedz. Aizliegumu nepiemēro, ja:

- a) šādas ierīces nepieciešamību attaisno motora aizsardzība pret bojājumiem vai negadījumiem un droša transportlīdzekļa darbība;
- b) ierīce nedarbojas neatbilstīgi prasībām attiecībā uz dzinēja palaišanu;

vai

- c) iztvaikošanas emisijas un izpūtēja vidējās emisijas pārbaudes procedūrā apstākļi ir pietiekami iekļauti.

3. Šajā punktā paredzētās īpašās procedūras, pārbaudes un prasības tipa apstiprinājumam, kā arī prasības saistībā ar 2. punkta īstenošanu, kuras ir paredzētas, lai grozītu šīs regulas nebūtiskus elementus, to papildinot, tiek pieņemtas saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 15. panta 3. punktā. Tas ietver prasību noteikšanu attiecībā uz:

- a) izpūtēja emisijām, ietverot pārbaudes ciklus, emisijām zemā vides temperatūrā, emisijām tukšgaitā, izplūdes gāzu dūmaiņu un pēcapstrādes sistēmu pareizu darbību un atjaunošanos;
- b) iztvaikošanas emisijām un kardāna emisijām;
- c) OBD sistēmām un piesārņojuma kontroles ierīču sniegumu lietošanas laikā;
- d) piesārņojuma kontroles iekārtu ilgmūžību, piesārņojuma kontroles ierīču nomaiņu, ekspluatācijas atbilstību, ražošanas atbilstību un braukšanas kārtību;
- e) siltumnīcefekta gāzu emisiju mērīšanu un degvielas patēriņu;
- f) hibrīdiem transportlīdzekļiem un alternatīvu degvielu transportlīdzekļiem;
- g) tipa apstiprinājuma pagarināšanu un prasībām maza apjoma ražotājiem;
- h) testu aprīkojumu;

un

- i) standartdegvielām, piemēram, benzīnam, dīzeldegvielai, gāzveida degvielai un biodegvielām, piemēram, bioetanolam, biodīzelim un biogāzei.

Atbilstīgos gadījumos iepriekšminētās prasības attiecinā uz transportlīdzekļiem neatkarīgi no to darbināšanai izmantotā degvielas veida.

III NODAĻA

TRANSPORTLĪDZEKĻA REMONTA UN TEHNISKĀS APKOPES INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA

6. pants

Ražotāju pienākumi

1. Ražotājiem ar standartizēta formāta palīdzību jānodrošina neatkarīgiem uzņēmumiem neierobežota un standartizēta pieeja transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai tīmekļa vietnēs viegli un ātri pieejamā veidā un tā, lai tie netiktu diskriminēti, salīdzinot ar doto noteikumu vai to pieeju, kāda ir autorizētiem tirgotājiem un remontētājiem. Lai veicinātu šā mērķa sasniegšanu, informāciju konsekventi iesniedz, sākotnēji saskaņā ar OASIS formāta ⁽¹⁾ tehniskajām prasībām. Ražotājiem jānodrošina neatkarīgajiem uzņēmumiem, sertificētajiem tirgotājiem un remontētājiem iespēja piekļūt apmācības materiāliem.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ietver:

- a) nepārprotamu transportlīdzekļa identifikāciju;
 - b) apkopes rokasgrāmatas;
 - c) tehniskās rokasgrāmatas;
 - d) informāciju par sastāvdaļām un diagnosticēšanu (piemēram, mērījumu teorētiskās minimālās un maksimālās vērtības);
 - e) elektriskās instalācijas diagrammas;
 - f) diagnostikas problēmu kodus (ietverot ražotāja īpašos kodus);
 - g) programmnodrošinājuma graduēšanas identifikācijas numuru, ko piemēro transportlīdzekļa tipam;
 - h) sniegto informāciju par patentētiem instrumentiem un iekārtām un to piegādēm;
- un
- i) datu ieraksta informāciju un divvirzienu uzraudzības un testu datus.

⁽¹⁾ OASIS formāts attiecas uz tehniskajām specifikācijām OASIS dokumentā SC2-D5 "Transportlīdzekļu remonta informācijas formāts", 2003. gada 28. maija versija 1.0 (pieejama: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>) un OASIS dokumenta "Specifikācija transportlīdzekļu remontam" SC1-D2 3.2., 3.5., 3.6., 3.7. un 3.8. nodaļā, 2003. gada 10. janvāra versija 6.1 (pieejams: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>). Šajā formātā izmantots tikai atvērts teksts un grafiskais formāts.

3. Sertificētos tirgotājus vai remontētājus konkrēta transportlīdzekļa ražotāja izplatīšanas sistēmā šajā regulā uzskata par neatkarīgiem uzņēmumiem, ja tie veic tādu mehānisko transportlīdzekļu remontu un tehnisko apkopi, attiecībā uz ko viņi nav attiecīgā ražotāja izplatīšanas sistēmas dalībnieki.

4. Informācija par transportlīdzekļa remontu un tehnisko apkopi vienmēr ir pieejama, izņemot to, kas vajadzīga šīs informācijas sistēmu uzturēšanai.

5. OBD savietojamo maiņu vai rezerves daļu un diagnosticēšanas instrumentu un pārbaudes iekārtu ražošanas un apkopes vajadzībām ražotājiem jāsniedz atbilstīga informācija par OBD un transportlīdzekļa remontu un tehnisko apkopi bez diskriminācijas katram ieinteresētajam sastāvdaļu, diagnosticēšanas instrumentu vai pārbaudes iekārtu ražotājam vai remontētājam.

6. Lai projektētu un izgatavotu automašīnu iekārtas alternatīvas degvielas transportlīdzekļiem, ražotājiem jāsniedz atbilstīga informācija par OBD un transportlīdzekļu remontu un tehnisko apkopi bez diskriminācijas katram ieinteresētajam alternatīvo transportlīdzekļu iekārtu ražotājam, uzstādītājam vai remontētājam.

7. Pieprasot EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu, ražotājs tipu apstiprinātājai iestādei apliecina transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijas un 5. punktā minētās informācijas pieejamības atbilstību šai regulai. Gadījumā, ja šāda informācija tajā brīdī vēl nav pieejama vai vēl neatbilst regulas prasībām un tās īstenošanas pasākumiem, ražotājs to iesniedz sešu mēnešu laikā no tipa apstiprināšanas dienas. Ja šāds atbilstības apliecinājums šajā laikposmā nav iesniegts, apstiprināšanas iestāde pieņem atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību.

Ražotājs groza un papildina informāciju par transportlīdzekļa remontu un tehnisko apkopi savās tīmekļa vietnēs, tiklīdz tā ir pieejama sertificētiem remontētājiem.

7. pants

Maksa par pieeju transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai

1. Ražotāji var ņemt saprātīgu un proporcionālu maksu par pieeju transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, uz ko attiecas šī regula; maksa nav saprātīga un proporcionāla, ja tā liek atteikties no pieejas, neņemot vērā to, cik daudz neatkarīgais uzņēmējs to izmanto.

2. Ražotāji ļauj piekļūt transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai dienas, mēneša un gada garumā, maksa par pieeju šai informācijai mainās atkarībā no laikposma, kurā nodrošināta pieeja.

8. pants

Īstenošanas pasākumi

Pasākumi, kas nepieciešami, lai īstenotu 6. pantu un 7. pantu, kuri ir paredzēti, lai grozītu šīs regulas nebūtiskus elementus, papildinot to, tiek pieņemti atbilstīgi regulatīvai kontroles procedūrai, kas minēta 15. panta 3. punktā. Tie ietver tehniskās specifikācijas un to precizējumu, kas attiecas uz veidu, kā nodrošina OBD un transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informāciju, īpašu uzmanību veltot MVU specifiskajām vajadzībām.

9. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā 2011. gada 2. jūlijā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par transportlīdzekļu remonta un apkopes informācijas piekļuves sistēmas darbību, jo īpaši ņemot vērā ietekmi uz konkurenci un iekšējā tirgus darbību, kā arī labvēlīgu ietekmi uz vidi. Ziņojumā apsver, vai būtu piemēroti konsolidēt visus noteikumus, kas nosaka piekļuvi transportlīdzekļu remonta un apkopes informācijai pārstrādātā pamatdirektīvā par tipa apstiprinājumu.

IV NODAĻA

DALĪBVALSTU PIENĀKUMI

10. pants

Tipa apstiprinājums

1. Sākot ar 2007. gada 2. jūliju, ja ražotājs pieprasa, tad valsts iestādes, pamatojoties uz transportlīdzekļu emisijām vai degvielas patēriņu, nevar atteikt jauna veida transportlīdzeklim izdot EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu vai aizliegt jauna transportlīdzekļa reģistrēšanu, pārdošanu, nodošanu ekspluatācijā, ja attiecīgais transportlīdzeklis atbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem un jo īpaši "Euro 5" robežvērtībām, kas noteiktas I pielikuma 1. tabulā, vai "Euro 6" robežvērtībām, kas noteiktas I pielikuma 2. tabulā.

2. Sākot no 2009. gada 1. septembra un no 2010. gada 1. septembra N_1 kategorijas II un III klases un N_2 kategorijas transportlīdzekļiem valsts iestādes, pamatojoties uz transportlīdzekļu emisijām vai degvielas patēriņu, jauna tipa transportlīdzeklim, kas neatbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem, un jo īpaši pielikumiem, izņemot "Euro 6" robežvērtības, kas noteiktas I pielikuma 2. tabulā, atsaka izdot EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu. Lai pārbaudītu izplūdes gāzu caurules emisijas, attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas paredzēti īpašu sociālo vajadzību izpildīšanai, piemērojamas robežvērtības ir tādas pašas kā attiecībā uz N_1 kategorijas III klases transportlīdzekļiem.

3. Sākot no 2011. gada 1. septembra un no 2012. gada 1. septembra, N_1 kategorijas II un III klases un N_2 kategorijas transportlīdzekļiem, un transportlīdzekļiem, kas paredzēti īpašu sociālo vajadzību izpildīšanai, valsts iestādes attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekli, kas neatbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem, un jo īpaši pielikumiem, izņemot "Euro 6" robežvērtības, kas noteiktas I pielikuma 2. tabulā, uzskata, ka tā atbilstības sertifikāti vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta vajadzībām un, pamatojoties uz transportlīdzekļu emisijām vai degvielas patēriņu, aizliedz šāda transportlīdzekļa reģistrēšanu, pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā. Lai pārbaudītu izplūdes gāzu caurules emisijas, attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas paredzēti īpašu sociālo vajadzību izpildīšanai, piemērojamas robežvērtības ir tādas pašas kā attiecībā uz N_1 kategorijas III klases transportlīdzekļiem.

4. Sākot no 2014. gada 1. septembra un no 2015. gada 1. septembra, N_1 kategorijas II un III klases un N_2 kategorijas transportlīdzekļiem valsts iestādes, pamatojoties uz transportlīdzekļu emisijām vai degvielas patēriņu, jauna tipa transportlīdzeklim, kas neatbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem un jo īpaši "Euro 6" robežvērtībām saskaņā ar I pielikuma 2. tabulu, atsaka izdot EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu.

5. Sākot no 2015. gada 1. septembra un no 2016. gada 1. septembra, N_1 kategorijas II un III klases un N_2 kategorijas transportlīdzekļiem valsts iestādes attiecībā uz jauna tipa transportlīdzekli, kas neatbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem un jo īpaši "Euro 6" robežvērtībām saskaņā ar I pielikuma 2. tabulu, uzskata, ka tā atbilstības sertifikāti vairs nav derīgi Direktīvas 70/156/EEK 7. panta 1. punkta vajadzībām un, pamatojoties uz transportlīdzekļu emisijām vai degvielas patēriņu, aizliedz šāda transportlīdzekļa reģistrēšanu, pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā.

11. pants

Rezerves detaļu tipa apstiprināšana

1. Jaunām rezerves piesārņojuma kontroles iekārtām, kas paredzētas uzstādīšanai transportlīdzekļos, kas apstiprināti saskaņā ar šo regulu, valsts iestādes aizliedz pārdošanu vai uzstādīšanu transportlīdzekļos, ja tie nav tāda tipa, kuram ir piešķirts tipa apstiprinājums atbilstīgi šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem.

2. Valsts iestādes var turpināt pagarināt to rezerves piesārņojuma kontroles iekārtu EK tipu apstiprinājumus, kas paredzētas šajā regulā iepriekš minētajos standartos, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kuri tika piemēroti sākotnēji. Valsts iestādes aizliedz šādu piesārņojuma kontroles rezerves iekārtu pārdošanu vai uzstādīšanu transportlīdzekļos neatkarīgi no tā, vai tās atbilst tipam, attiecībā uz kuru attiecīgais tipa apstiprinājums ir piešķirts.

3. Uz rezerves piesārņojuma kontroles iekārtām, kas paredzētas uzstādīšanai transportlīdzekļu tipam, kas apstiprināts pirms rezerves detaļu tipa apstiprināšanai izvirzāmo prasību pieņemšanas, 1. un 2. punkta prasības neattiecas.

12. pants

Finansiāli atvieglojumi

1. Dalībvalstis var nodrošināt finansiālus atvieglojumus, ko piemēro sērijveidā ražotajiem transportlīdzekļiem, kuri atbilst šai regulai un tās īstenošanas pasākumiem.

Šie atvieglojumi ir spēkā attiecībā uz visiem jaunajiem transportlīdzekļiem, ko piedāvā pārdošanai dalībvalsts tirgū, kas atbilst vismaz I pielikuma 1. tabulā noteiktajām emisijas robežvērtībām pirms datumiem, kuri noteikti 10. panta 3. punktā; tie nav spēkā tajos datumos.

Finansiāli atvieglojumi, kurus attiecina tikai uz transportlīdzekļiem, kas atbilst I pielikuma 2. tabulā noteiktajām emisijas robežvērtībām, tādiem kādas dalībvalsts tirgū pārdošanā esošiem jauniem transportlīdzekļiem var tikt piešķirti, sākot no datumiem, kas paredzēti 10. panta 3. punktā pirms datumiem, kuri paredzēti 10. panta 5. punktā; tie nav spēkā datumos, kas noteikti 10. panta 5. punktā.

2. Dalībvalstis var piešķirt finansiālus atvieglojumus par lietošanā esošo transportlīdzekļu modernizēšanu un par neatbilstīgo transportlīdzekļu nodošanu metāllūžņos.

3. Attiecībā uz katru transportlīdzekļa tipu finansiālie atvieglojumi, kas minēti 1. un 2. punktā, nepārsniedz tādu tehnisko iekārtu papildu izmaksas, kuras rodas, lai nodrošinātu atbilstību I pielikumā noteiktajām emisiju maksimālajām pieļaujamajām emisijām, ietverot to uzstādīšanu transportlīdzeklī.

4. Komisiju laicīgi informē par plāniem izveidot vai mainīt finansiālos atvieglojumus, kas minēti 1. un 2. punktā.

13. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par ražotāju izdarītajiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz 2009. gada 2. janvārim paziņo par šiem noteikumiem Komisijai un nekavējoties paziņo tai par visiem to turpmākiem grozījumiem.

2. Pārkāpumi, par kuriem piemēro sankcijas, ietver:

- nepatiesu ziņu sniegšanu deklarācijā saistībā ar apstiprinājuma procedūru vai saistībā ar procedūru, kuras rezultātā var atsaukt apstiprinājumu;
- to pārbaudes rezultātu falsificēšanu, kas saistīta ar tipa apstiprināšanu vai ekspluatācijas atbilstību;
- datu vai informācijas nesniegšanu par tehniskajiem rādītājiem, kas varētu būt par iemeslu tipa apstiprinājuma atsaukšanai vai tipa aizliegumam;

d) pārveidotu ierīču izmantošanu;

un

e) atteikšanos nodrošināt piekļuvi informācijai.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Specifikāciju pārskatīšana

1. Komisija apsver arī metāna emisijas iekļaušanu oglekļa dioksīda emisijas aprēķinos. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par pasākumiem, lai sniegtu pārskatu vai ierobežotu metāna emisiju.

2. Pēc ANO/EEK Cieto daļiņu noteikšanas programmas pabeigšanas, ko īstenoja transportlīdzekļu noteikumu saskaņošanas pasaules foruma uzraudzībā, bet ne vēlāk kā pēc "Euro 6" stāšanās spēkā Komisija pieņem šādus pasākumus, kas izveidoti, lai grozītu mazāk svarīgos šīs regulas elementus un papildinātu to, nemazinot pastāvošo ambīciju līmeni saistībā ar vides aizsardzības prasībām:

a) šīs regulas grozīšanu atbilstīgi 15. panta 3. punktā minētajai regulatīvās kontroles procedūrai, ar mērķi atkārtoti kalibrēt uz daļiņu masas pamatoto vērtību robežvērtības, kas noteikti šīs regulas I pielikumā, un ieviest uz daļiņu skaita pamatoto vērtību robežvērtības šajā pielikumā, lai tie visumā atbilstu benzīna un dīzeļdegvielas masas robežvērtībām;

b) pārskatītu pasākumu procedūras pieņemšanu cieto daļiņu un cieto daļiņu skaita robežvērtībām saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvās kontroles procedūru.

3. Komisija pārskata 5. panta 3. punktā minētās procedūras, pārbaudes un prasības, kā arī pārbaudes ciklus, ko izmanto, lai mērītu emisijas. Ja pārskatīšanas gaitā atklājas, ka tie vairs nav piemēroti vai vairs neatspoguļo faktisko emisiju daudzumu, tos pielāgo tā, lai tie atspoguļotu faktisko emisiju daudzumu, kas rodas, braucot pa ceļiem. Nepieciešamie pasākumi, kas paredzēti, lai grozītu šīs regulas nebūtiskos elementus, papildinot to, tiek pieņemti atbilstīgi regulatīvās kontroles procedūrai, kas minēta 15. panta 3. punktā.

4. Komisija pārskata to piesārņojošo vielu sarakstu, uz kurām attiecas 5. panta 3. punktā minētās prasības un pārbaudes. Ja Komisija secina, ka nepieciešams regulēt arī citu piesārņojošo vielu emisijas, tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu attiecīgi grozīt šo regulu.

5. Komisija pārskata I pielikuma 4. tabulā norādītās maksimālās pieļaujamās emisijas oglekļa monoksīdam un oglekļa dioksīda izpūtēju emisijām, pamatojoties aukstās palāides pārbaudes rezultātiem, un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu noteikt stingrākas maksimālās pieļaujamās emisijas.

6. Attiecīgos Direktīvas 2005/55/EK pielikumus groza saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, lai tajos būtu prasība par to visu transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu, uz kuriem attiecas šī direktīva.

15. pants

Komitee

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

16. pants

Grozījumi Direktīvās 70/156/EEK un 2005/55/EK

1. Direktīvu 70/156/EEK groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

2. Direktīvu 2005/55/EK ar šo groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/55/EK (2005. gada 28. septembris) par kravas transporta līdzekļu un to motoru tipa apstiprināšanu attiecībā uz emisijām (“Euro IV” un “Euro V”);

b) 1. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) “transportlīdzeklis” ir jebkurš motorizēts transportlīdzeklis, kas definēts Direktīvas 70/156/EEK 2. pantā un kura standartmasa pārsniedz 2 610 kg;

b) “dzinējs” ir transportlīdzekļa virzošais dzinējs, kuram var piešķirt tipa apstiprinājumu kā atsevišķai tehniskai vienībai saskaņā ar Direktīvas 70/156/EK 2. pantu;

c) “videi mazāk kaitīgs transportlīdzeklis (EEV)” ir ar dzinēju darbināms transporta līdzeklis, kas atbilst pieļaujamajām emisijas robežvērtībām, kas minētas I pielikuma 6.2.1. sadaļas tabulu C rindā.”;

c) direktīvas I pielikuma 1. sadaļu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Šo direktīvu piemēro, kontrolējot gāzveida un daļiņveida piesārņotājus, emisijas kontroles ierīču lietošanas laiku, lietojamo transportlīdzekļu/dzinēju atbilstību un visu mehānisko transportlīdzekļu diagnostikas sistēmas (OBD), kā arī 1. pantā minētajiem dzinējiem, izņemot M₁, N₁, N₂ un M₂ kategorijas transportlīdzekļus, kuru tips apstiprināts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 715/2007 (*).

(*) OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.”.

17. pants

Atcelšana

1. Šādas direktīvas atceļ, sākot ar 2013. gada 2. janvāri:

— Direktīva 70/220/EEK,

— Direktīva 72/306/EEK,

— Direktīva 74/290/EEK,

— Direktīva 77/102/EEK,

— Direktīva 78/665/EEK,

— Direktīva 80/1268/EEK,

— Direktīva 83/351/EEK,

— Direktīva 88/76/EEK,

— Direktīva 88/436/EEK,

— Direktīva 89/458/EEK,

— Direktīva 91/441/EEK,

— Direktīva 93/59/EEK,

— Direktīva 93/116/EEK,

— Direktīva 94/12/EEK,

— Direktīva 96/44/EEK,

— Direktīva 96/69/EEK,

— Direktīva 98/69/EEK,

— Direktīva 98/77/EEK,

- Direktīva 1999/100/EK,
- Direktīva 1999/102/EK,
- Direktīva 2001/1/EK,
- Direktīva 2001/100/EK,
- Direktīva 2002/80/EK,
- Direktīva 2003/76/EK,
- Direktīva 2004/3/EK.

2. Komisijas Direktīvas 89/491/EEK (1989. gada 17. jūlijs), ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvas 70/157/EEK, 70/220/EEK, 72/245/EEK, 72/306/EEK, 80/1268/EEK un 80/1269/EEK attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾, II un V pielikumu svītro, sākot ar 2013. gada 2. janvāri.

3. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

4. Dalībvalstis atceļ savus tiesību aktus, ar kuriem īsteno 1. punktā minētās direktīvas, sākot ar 2013. gada 2. janvāri.

18. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Šo regulu piemēro no 2009. gada 3. janvāra, izņemot 10. panta 1. punktu un 12. pantu, kas stājas spēkā no 2007. gada 2. jūlija.

3. Grozījumus vai īstenošanas pasākumus, kas minēti 5. panta 3. punktā un 14. panta 6. punktā, pieņem līdz 2008. gada 2. jūlijam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2007. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. GLOSER

⁽¹⁾ OV L 238, 15.8.1989., 43. lpp.

I PIELIKUMS

MAKSIMĀLĀ PIEĻAUJAMĀ EMISIJA

1. tabula

“Euro 5” maksimālā pieļaujamā emisija

		Atskaites masa (RM) (kg)	Robežvērtības													
			Oglekļa oksīda masa (CO)		Kopējā ogleņdeņražu masa (THC)		Metānu nesaturošo ogleņdeņražu masa (NMHC)		Slāpekļa oksīdu masa (NO _x)		Kopējā ogleņdeņražu un slāpekļa oksīdu masa (THC + NO _x)		Cieto daļiņu masa (PM)		Cieto daļiņu skaits ⁽¹⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
Kategorija	Klase		PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI ⁽²⁾	CI	PI	CI
M	—	Visi	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0	5,0		

Atšifrējums: PI = dzirksteļaiždedzes dzinējs, CI = kompresijaždedzes dzinējs.
⁽¹⁾ Skaitlisko standartu noteiks pēc iespējas ātri, taču ne vēlāk kā stājoties spēkā “Euro 6”.
⁽²⁾ Dzirksteļaiždedzes dzinēju cieto daļiņu masas standarti ir spēkā tikai transportlīdzekļiem ar tiešās iesmidzināšanas dzinējiem, kas pilnīgi vai daļēji darbojas liesas liesmas režīmā.

2. tabula

“Euro 6” maksimālā pieļaujamā emisija

		Atskaites masa (RM) (kg)	Robežvērtības													
			Oglekļa oksīda masa (CO)		Ogļūdeņražu masa (THC)		Metānu nesaturošo ogļūdeņražu masa (NMHC)		Slāpekļa oksīdu masa (NO _x)		Kopējā ogļūdeņražu un slāpekļa oksīdu masa (THC + NO _x)		Cieto daļiņu masa (PM)		Cieto daļiņu skaits (¹) (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		L ₆ (#/km)	
Kategorija	Klase		PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI	CI	PI (²)	CI	PI	CI
M	—	Visi	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
N ₁	I	RM ≤ 1 305	1 000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0	5,0		
	II	1 305 < RM ≤ 1 760	1 810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0	5,0		
	III	1 760 < RM	2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		
N ₂			2 270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0	5,0		

Atšifrējums: PI = dzirksteļ aizdedzes dzinējs, CI = kompresijaizdedzes dzinējs.

⁽¹⁾ Skaitliskais standarts jānosaka šajā līmenī.

⁽²⁾ Dzirksteļ aizdedzes dzinēja cieto daļiņu masas standarti ir spēkā tikai transportlīdzekļiem ar tiešās iesmidzināšanas dzinējiem.

3. tabula

Maksimālā pieļaujamā emisija tvaika emisijas testam

Tvaika emisijas masa (g/test)
2,0

4. tabula

Maksimālā pieļaujamā emisija oglekļa oksīda un ogļūdeņraža izpūtēja emisijās pēc aukstās palaidēs testa

Testa temperatūra 266 K (– 7 °C)			
Transportlīdzekļa kategorija	Klase	Oglekļa oksīda masa (CO) L ₁ (g/km)	Ogļūdeņražu (HC) masa L ₂ (g/km)
M	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
	II	24	2,7
	III	30	3,2
N ₂		30	3,2

II PIELIKUMS

Grozījumi Direktīvā 70/156/EEK

Direktīvu 70/156/EEK ar šo groza šādi:

- 1) Direktīvas 2. pantā pēc pēdējā ievilkuma pievieno šādu teikumu:

“Ja šajā direktīvā tiek izdarīta atsauce uz atsevišķu direktīvu vai regulu, tajā ietver arī atsauci uz tiesību aktiem, ar kuriem to īsteno.”

- 2) Šādos noteikumos aiz vārdiem “atsevišķa direktīva” pievieno vārdus “vai regula” attiecīgā skaitlī un locījumā:

2. panta pirmajā ievilkumā; 2. panta devītajā ievilkumā; 2. panta desmitajā ievilkumā; 2. panta četrpadsmitajā ievilkumā; 3. panta 1. punktā; 3. panta 4. punktā; 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā; 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā; 5. panta 5. punktā; 6. panta 3. punktā; 7. panta 2. punktā; 13. panta 4. punktā; 13. panta 5. punktā; I pielikuma pirmajā punktā; III pielikuma III daļā; IV pielikuma II daļas pirmajā punktā; V pielikuma 1. iedaļas a) apakšpunktā; V pielikuma 1. iedaļas b) apakšpunktā; V pielikuma 1. iedaļas c) apakšpunktā; VI pielikumā, transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājuma sertifikāta 2. lappusē; VII pielikuma 1. punkta 4. iedaļā; VII pielikuma 1. zemsvītras piezīmē; X pielikuma 2.1. iedaļā; X pielikuma 3.3. daļā; XI pielikuma 4. papildinājumā “burtu nozīme”; X; XII pielikuma B iedaļas 2) apakšpunktā; XIV pielikuma 2. iedaļas a) apakšpunktā; XIV pielikuma 2. iedaļas c) apakšpunktā; XIV pielikuma 2. iedaļas d) apakšpunktā.

- 3) Šādos noteikumos aiz vārdiem “atsevišķas direktīvas” pievieno vārdus “vai regulas” attiecīgā skaitlī un locījumā:

2. panta astotajā ievilkumā; 3. panta 1. punktā; 3. panta 2. punktā; 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā; 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā; 4. panta 3. punktā; 5. panta 4. punkta trešajā daļā; 5. panta 6. punktā; 8. panta 2. punktā; 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā; 9. panta 2. punktā; 10. panta 2. punktā; 11. panta 1. punktā; 13. panta 2. punktā; 14. panta 1. punkta i) punktā; šādos pielikumos – XIII pielikuma nosaukumā; I pielikuma pirmajā daļā; IV pielikuma I daļas pirmajā un otrajā rindā; IV pielikuma II daļas tabulu 1. zemsvītras piezīmē; V pielikuma 1. iedaļas b) apakšpunktā; V pielikuma 3. iedaļā; V pielikuma 3. iedaļas a) apakšpunktā; V pielikuma 3. iedaļas b) apakšpunktā; VI pielikuma 1. un 2. punktā; VI pielikuma transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājuma sertifikāta 2. lappusē; X pielikuma 2.2. iedaļā; X pielikuma 2.3.5. iedaļā; X pielikuma 3.5. iedaļā; XII pielikuma nosaukumā; XIV pielikuma 1.1. iedaļā; XIV pielikuma 2. iedaļas c) apakšpunktā.

- 4) Šādos noteikumos aiz vārdiem “direktīva” pievieno vārdus “vai regula” attiecīgā skaitlī un locījumā:

5. panta 3. punkta trešajā daļā; IV pielikuma I daļas tabulas X zemsvītras piezīmē; VI pielikumā, transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājuma sertifikāta 2. lappusē, tabulu virsrakstos; VII pielikuma 1. iedaļas 2. sadaļā; VII pielikuma 1. iedaļas 3. sadaļā; VII pielikuma 1. iedaļas 4. sadaļā; VIII pielikuma 1., 2., 2.1., 2.2 un 3. sadaļā; IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem M_1 kategorijas transportlīdzekļiem, 45., 46.1. un 46.2. punktā; IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem M_2 un M_3 kategorijas transportlīdzekļiem, 45. un 46.1. punktā; IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem N_1 , N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem, 45. un 46.1. punktā; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem M_1 kategorijas transportlīdzekļiem, 45. un 46.1. punktā; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem M_2 un M_3 kategorijas transportlīdzekļiem, 45. un 46.1. punktā; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem N_1 , N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem, 45. un 46.1. punktā; X pielikuma 2. zemsvītras piezīmē; X pielikuma 1.2.2. iedaļā; XI pielikuma 4. papildinājumā “burtu nozīme” N/A; XV pielikuma tabulas virsrakstā;

Šādos noteikumos aiz vārdiem “direktīva” pievieno vārdus “vai regula” attiecīgā skaitlī un locījumā:

IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem M_1 kategorijas transportlīdzekļiem; IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem M_2 un M_3 kategorijas transportlīdzekļiem; IX pielikumā, 2. lappusē, pabeigtiem vai nokomplektētiem N_1 , N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem M_1 kategorijas transportlīdzekļiem; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem M_2 un M_3 kategorijas transportlīdzekļiem; IX pielikumā, 2. lappusē, nepabeigtiem N_1 , N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem; XV pielikumā.

- 5) Direktīvas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā pēc vārdiem “direktīva(-as)” pievieno vārdus “vai regula(-as)”.

- 6) Direktīvas IV pielikuma I daļas tabulas virsrakstā un 2. punktā un tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

Temats	Direktīvas/ Regulas Nr.	Atsauce uz Oficiālo Vēstnesi	Piemēro									
			M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2. Emisijas/Pieeja informācijai	.../.../EK (EK) Nr. .../...	L ..., ..., ... lpp.	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾		X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾					

⁽¹⁰⁾ Transportlīdzekļiem, kuru standartmasa nepārsniedz 2 610 kg. Pēc ražotāja pieprasījuma var attiecināt uz transportlīdzekļiem, kuru standartmasa nepārsniedz 2 840 kg.”.

- 7) Direktīvas IV pielikuma I daļā 11. un 39. punktu svītro.
- 8) Direktīvas VII pielikuma 4. punktā pēc vārdiem “direktīvas gadījumā” pievieno vārdus “vai regulas gadījumā”.
- 9) Direktīvas VII pielikuma 5. punktā pēc vārdiem “jaunākā direktīva” pievieno vārdus “vai regula”.
- 10) Direktīvas XI pielikuma 1. papildinājuma tabulas virsrakstā un 2. punktā tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Vienība	Temats	Direktīvas/Regulas Nr.	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
2	Emisijas/Pieejas informācijai	.../.../EK (EK) Nr. .../...	Q	G + Q	G + Q”	

- 11) Direktīvas XI pielikuma 1. papildinājumā 11. un 39. punktu svītro.
- 12) Direktīvas XI pielikuma 2. papildinājuma tabulas virsrakstā un 2. punktā tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Vienība	Temats	Direktīvas/Regulas Nr.	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emisijas/Pieejas informācijai	.../.../EK (EK) Nr. .../...	A	A		A	A”					

- 13) Direktīvas XI pielikuma 2. papildinājumā 11. un 39. punktu svītro.
- 14) Direktīvas XI pielikuma 3. papildinājuma tabulas virsrakstā un 2. punktā tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Vienība	Temats	Direktīvas/Regulas Nr.	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
2	Emisijas/Pieejas informācijai	.../.../EK (EK) Nr. .../...	Q		Q	Q”					

- 15) Direktīvas XI pielikuma 3. papildinājuma 11. punktu svītro.
- 16) Direktīvas XI pielikuma 4. papildinājuma tabulas virsrakstā un 2. punktā tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Vienība	Temats	Direktīvas/Regulas Nr.	N kategorijas mobilais krāns
2	Emisijas/Pieejas informācijai	.../.../EK (EK) Nr. .../...	N/A”

- 17) Direktīvas XI pielikuma 4. papildinājumā 11. punktu svītro.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 716/2007**(2007. gada 20. jūnijs)****attiecībā uz Kopienas statistiku par ārvalstu saistītu uzņēmumu struktūru un darbību****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Regulāra un labas kvalitātes Kopienas statistikas informācija par ārvalstu saistītu uzņēmumu struktūru un darbību visā ekonomikā ir būtiska, lai adekvāti novērtētu ārvalstu kontrolētu uzņēmumu ietekmi Eiropas Savienības ekonomikā. Tas atvieglos arī iekšējā tirgus efektivitātes uzraudzību un pakāpenisku ekonomiku integrāciju globalizācijas kontekstā. Šajā kontekstā starpvalstu uzņēmumiem ir noteicošā nozīme, taču ārvalstu kontrole var ietekmēt arī mazos un vidējos uzņēmumus.

(2) Vispārējā nolīguma par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) un nolīguma par tirdzniecības aspektiem intelektuālā īpašuma jautājumos (TRIPS) īstenošana un pārskatīšana, kā arī pašreizējās un nākotnes sarunas par citiem nolīgumiem nosaka nepieciešamību pēc attiecīgās statistikas informācijas, kam ir jābūt pieejamai, lai palīdzētu sarunu procesā.

(3) Lai izstrādātu ekonomikas, konkurences, uzņēmumu, izpētes, tehniskās attīstības un nodarbinātības politikas, liberalizācijas procesa kontekstā ir nepieciešama statistikas informācija par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem, lai novērtētu tiešo un netiešo ārvalstu kontroles ietekmi uz nodarbinātību, darba samaksu un produktivitāti konkrētās valstīs un sektoros.

(4) Informācija, ko sniedz saskaņā ar esošiem Kopienas tiesību aktiem vai kas ir pieejama dažādās dalībvalstīs, ir nepilnīga vai nepietiekami salīdzināma, lai to varētu izmantot kā drošu pamatu Komisijas darbam.

(5) Regula (EK) Nr. 184/2005 ⁽³⁾ nosaka kopējo struktūru sistēmātskai Kopienas statistikas sagatavošanai par maksājumu bilanci, starptautisko pakalpojumu tirdzniecību un ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem. Tā kā maksājumu bilances statistika tikai daļēji ietver to informāciju, kas ir iekļauta GATS, ir būtiski nodrošināt, lai regulāri tiktu sagatavota detalizēta statistikas informācija par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem.

(6) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 58/97 (1996. gada 20. decembris) par uzņēmējdarbības strukturālo statistiku ⁽⁴⁾ un Padomes Regula (EEK) Nr. 696/93 (1993. gada 15. marts) par statistikas vienībām ražošanas sistēmas novērošanai un analīzei Kopienā ⁽⁵⁾ izveidoja kopējo struktūru, lai savāktu, apkopotu, nosūtītu un novērtētu Kopienas statistiku par uzņēmējdarbības struktūru un darbību Kopienā.

(7) Lai apkopotu nacionālos kontus saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2223/96 (1996. gada 25. jūnijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā ⁽⁶⁾, ir vajadzīga salīdzināma, pilnīga un uzticama uzņēmējdarbības statistika par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem.

(8) Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautisko pakalpojumu tirdzniecības statistikas rokasgrāmata, Starptautiskā Valūtas fonda Maksājumu bilances rokasgrāmata (5. izdevums), Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) ārvalstu tiešo ieguldījumu etalondefinīcija un ESAO Rokasgrāmata par ekonomikas globalizācijas raksturlielumiem kopīgi paredz vispārējos noteikumus par starptautiskās salīdzināmās statistikas apkopošanu attiecībā uz ārvalstu saistītiem uzņēmumiem.

⁽³⁾ OV L 35, 8.2.2005., 23. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 602/2006 (OV L 106, 19.4.2006., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 14, 17.1.1997., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1893/2006 (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 76, 30.3.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1267/2003 (OV L 180, 18.7.2003., 1. lpp.).

⁽¹⁾ OV C 144, 14.6.2005., 14. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 25. maija Lēmums.

- (9) Īpašas Kopienas statistikas izveidi paredz noteikumi, kas noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽¹⁾.

2. pants

Definīcijas

- (10) Nemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, kopīgu statistikas standartu izveide, lai sagatavotu salīdzināmu statistikas informāciju par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (11) Pasākumi, kas ir nepieciešami šīs regulas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (12) Jo īpaši Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pielāgot I un II pielikumā ietvertās definīcijas, III pielikumā noteiktos detalizētas informācijas līmeņus, kā arī veikt jebkurus saistītos grozījumus I un II pielikumā, lai īstenotu ievadpētījumu rezultātus un noteiktu pienācīgus kopējus kvalitātes standartus, kā arī kvalitātes ziņojumu saturu un regularitāti. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un paredzēti, lai grozītu nebūtiskus elementus vai papildinātu šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, tie būtu jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kura noteikta Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā.
- (13) Ir notikušas konsultācijas ar Statistikas programmu komiteju, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom ⁽³⁾, un Monetārās, finanšu un maksājumu bilances statistikas komiteju, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 2006/856/EK ⁽⁴⁾,

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- a) “ārvalstu saistīts uzņēmums” ir uzņēmums, kas ir rezidents valstī, kura apkopo informāciju, un ko kontrolē institucionāla vienība, kura neatrodas šajā valstī, kas apkopo informāciju, vai arī uzņēmums, kas nav rezidents valstī, kura apkopo informāciju, un ko kontrolē institucionālā vienība, kura ir rezidents valstī, kas apkopo informāciju;
- b) “kontrolē” nozīmē spēju noteikt uzņēmuma vispārējo politiku, nepieciešamības gadījumā izvēloties atbilstīgas personas. Šajā sakarā tiek uzskatīts, ka uzņēmums B kontrolē uzņēmumu A, ja B vai nu tieši, vai netieši kontrolē vairāk nekā pusi no akcionāru balsstiesībām vai arī vairāk nekā pusi no daļām;
- c) “ārvalstu kontrole” nozīmē, ka kontrolējošā institucionālā vienība atrodas citā valstī, nevis tajā, kurā rezidents ir tā institucionālā vienība, kuru tā kontrolē;
- d) “filiāles” ir vietējās vienības, kas neveido atsevišķas juridiskas vienības, kuras ir atkarīgas no ārvalstu kontrolētiem uzņēmumiem. Pret tām attiecas kā pret kvazikapitālsabiedrībām Regulas (EEK) Nr. 696/93 pielikuma III sadaļas B apakšsadaļas 3. punkta f) apakšpunkta nozīmē;
- e) “ārvalstu saistītu uzņēmumu statistika” ir statistika, kas raksturo ārvalstu saistītu uzņēmumu vispārējo darbību;
- f) “iekšējā statistika par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem” nozīmē statistiku, kas raksturo to ārvalstu saistītu uzņēmumu darbību, kuri ir rezidenti valstī, kas apkopo informāciju;
- g) “ārējā statistika par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem” nozīmē statistiku, kas raksturo to ārvalstu saistītu uzņēmumu darbību ārvalstīs, kurus kontrolē institucionālā vienība, kas atrodas valstī, kura apkopo informāciju;
- h) “galīgā ārvalstu saistīta uzņēmuma kontrolējošā institūcija” ir institucionālā vienība, kas ir viena no ārvalsts saistītu uzņēmumu kontrolējošajām vienībām, ko nekontrolē cita institucionālā vienība;
- i) “uzņēmums”, “vietēja vienība” un “institucionālā vienība” ir jēdzieni, kam katram ir tāda pati nozīme kā Regulā (EEK) Nr. 696/93.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka vienotu sistēmu, lai sistemātiski veidotu Kopienas statistiku par ārvalstu saistītu uzņēmumu struktūru un darbību.

⁽¹⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV L 181, 28.6.1989., 47. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 332, 30.11.2006., 21. lpp.

3. pants

Datu iesniegšana

Dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) iesniedz datus par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem attiecībā uz raksturlielumiem, ekonomisko darbību un ģeogrāfisko iedalījumu, kā tas noteikts I, II un III pielikumā.

4. pants

Datu avoti

1. Dalībvalstis, ievērojot 6. pantā paredzētos nosacījumus attiecībā uz kvalitāti, apkopo informāciju, kas tiek pieprasīta saskaņā ar šo regulu, izmantojot visus avotus, ko tās uzskata par piemērotiem un atbilstīgiem.

2. Fiziskajām un juridiskajām personām, kurām tiek prasīts sniegt informāciju, sniedzot atbildi, ievēro termiņus un definīcijas, ko noteikušas valsts institūcijas, kuras ir atbildīgas par datu apkopšanu dalībvalstīs saskaņā ar šo regulu.

3. Ja pieprasītos datus nav iespējams savākt ar saprātīgām izmaksām, var nosūtīt visprecīzākos novērtējumus, tostarp nulles vērtības.

5. pants

Ievadpētījumi

1. Komisija sastāda programmu ievadpētījumiem, kas brīvprātīgi jāveic valsts iestādēm Regulas (EK) Nr. 322/97 2. panta nozīmē par papildu mainīgajiem lielumiem un iedalījumu iekšējai un ārējai statistikai par ārvalstu saistītiem uzņēmumiem.

2. Šos ievadpētījumus veic, lai novērtētu datu vākšanas relevanci un pamatotību, ņemot vērā datu pieejamības priekšrocības un samērojot tās ar iespējamām statistikas sistēmas izmaksām un uzņēmumiem radīto slodzi.

3. Komisijas programma par ievadpētījumiem atbilst I un II pielikumam.

4. Ņemot vērā ievadpētījumu rezultātus, Komisija pieņem vajadzīgos īstenošanas pasākumus ārvalstu saistītu uzņēmumu iekšējai un ārējai statistikai saskaņā ar 10. panta 3. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Ievadpētījumus pabeidz līdz 2010. gada 19. jūlijam.

6. pants

Kvalitātes standarti un ziņojumi

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu nosūtīto datu kvalitāti saskaņā ar kopējiem kvalitātes standartiem.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) ziņojumu par nosūtīto datu kvalitāti ("kvalitātes ziņojumi").

3. Kopējos kvalitātes standartus, kā arī kvalitātes ziņojumu saturu un biežumu nosaka Komisija saskaņā ar 10. panta 3. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Komisija novērtē nosūtīto datu kvalitāti.

7. pants

Ieteikumu rokasgrāmata

Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm publicē ieteikumu rokasgrāmata, kurā ir attiecīgās definīcijas un papildu norādījumi par Kopienas statistiku, kas tiek veidota saskaņā ar šo regulu.

8. pants

Grafiks un izņēmumi

1. Dalībvalstis apkopo datus saskaņā ar īstenošanas grafiku, kas norādīts I un II pielikumā.

2. Pārejas laikā, kas nedrīkst pārsniegt četrus gadus no pirmā apsekojuma gada, kā minēts I un II pielikumā, Komisija saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru dalībvalstīm var uz ierobežotu laikposmu piešķirt atkāpes no šīs regulas noteikumiem, ja to valsts sistēmās ir nepieciešamas būtiskas izmaiņas.

9. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Šīs regulas īstenošanai pieņem šādus pasākumus saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta 10. panta 2. punktā:

a) noteikt piemērotu formātu un kārtību rezultātu nosūtīšanai no dalībvalstīm,

un

b) saskaņā ar 8. panta 2. punktu piešķirt atbrīvojumus dalībvalstīm, ja to valstu sistēmās ir jāveic būtiski pielāgojumi, tostarp piešķirt vēl papildu atbrīvojumus no jaunām prasībām pēc ievadpētījumu veikšanas.

2. Šādus pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta 10. panta 3. punktā:

- a) pielāgot I un II pielikuma definīcijas un III pielikumā uzskaitīto datu detalizācijas pakāpi, kā arī veikt visas no tā izrietošās izmaiņas I un II pielikumā;
- b) piemērot ievadpētījumu rezultātus saskaņā ar 5. panta 4. punktu,

un

- c) noteikt pienācīgus un kopējus kvalitātes standartus un kvalitātes ziņojumu saturu un biežumu atbilstīgi 6. panta 3. punktam.

3. Īpašu uzmanību pievērš principam, ka šādu pasākumu priekšrocībām jāpārsniedz to izmaksas, un principam, ka dalībvalstu un uzņēmumu papildu finansiālai slodzei būtu jāpaliek saprātīgā apmērā.

10. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja ("Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Laikposms, uz kuru ir atsauce Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā, ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

4. Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas var piedalīties Komitejas sanāksmēs kā novērotāji.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2007. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

11. pants

Sadarbība ar Monetārās, finanšu un maksājumu bilances statistikas komiteju

Īstenojot šo regulu, Komisija pieprasa Monetārās, finanšu un maksājumu bilances statistikas komitejas atzinumu par visiem jautājumiem, kas ietilpst šīs komitejas kompetencē, jo īpaši par visiem pasākumiem, kas paredzēti, lai piemērotos ekonomiskajiem un tehniskajiem jaunumiem saistībā ar datu savākšanu un statistisko apstrādi, rezultātu apstrādi un nosūtīšanu.

12. pants

Ziņojums par īstenošanu

Komisija līdz 2012. gada 19. jūlijam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas īstenošanu. Konkrēti šajā ziņojumā:

- a) novērtē izveidotās statistikas kvalitāti;
 - b) novērtē ieguvumus, kādi ir bijuši Kopienai, dalībvalstīm, statistikas datu sniedzējiem un lietotājiem attiecībā pret attiecīgajām izmaksām;
 - c) novērtē ievadpētījumu progresu un to īstenošanu,
- un
- d) nosaka jomu potenciālajiem uzlabojumiem un grozījumiem, ko uzskata par nepieciešamiem saistībā ar iegūtajiem rezultātiem un iesaistītajām izmaksām.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. GLOSER

I PIELIKUMS

KOPEĀIS MODULIS IEKŠĒJAI STATISTIKAI PAR ĀRVALSTU SAISTĪTIEM UZŅĒMUMIEM

1. PUNKTS

Statistikas vienība

Statistikas vienības ir uzņēmumi un visas filiāles, kas atrodas ārvalstu kontrolē saskaņā ar 2. panta definīcijām.

2. PUNKTS

Raksturlielumi

Apkopos datus par šādiem raksturlielumiem, kā noteikts pielikumā Komisijas Regulai (EK) Nr. 2700/98 (1998. gada 17. decembris) par rādītāju definēšanu uzņēmējdarbības strukturālās statistikas vajadzībām ⁽¹⁾:

Kods	Nosaukums
11 11 0	Uzņēmumu skaits
12 11 0	Apgrozījums
12 12 0	Produkcijas vērtība
12 15 0	Pievienotā vērtība pēc ražošanas faktoru izmaksām
13 11 0	Kopējie preču un pakalpojumu iepirkumi
13 12 0	Preču un pakalpojumu iepirkumi tālākai pārdošanai tādā pašā stāvoklī, kādā tie saņemti
13 31 0	Personāla izmaksas
15 11 0	Bruto ieguldījumi materiālajos pamatlīdzekļos
16 11 0	Nodarbināto personu skaits
22 11 0	Kopējie iekšējās pētniecības un attīstības izdevumi (*)
22 12 0	Kopējais pētniecībā un attīstībā nodarbināto personu skaits (*)

(*) Mainīgos lielumus 22 11 0 un 22 12 0 paziņo katru otro gadu. Ja kopējais apgrozījums vai nodarbināto personu skaits daļā NACE 1.1 red. no C līdz F sadaļai dalībvalstī ir mazāks nekā 1 % no Kopienas kopapjoma, dati, kas ir nepieciešami statistikas izveidei saistībā ar raksturlielumiem 22 11 0 un 22 12 0, šīs regulas nolūkos nav jāsavāc.

Ja nav pieejama informācija par nodarbināto personu skaitu, tā vietā apkopos informāciju par darbinieku skaitu (kods 16 13 0).

Mainīgie lielumi par kopējiem iekšējās pētniecības un attīstības izdevumiem (kods 22 11 0) un kopējo pētniecībā un attīstībā darbinieku skaitu (kods 22 12 0) ir nepieciešami tikai darbībām, kas attiecas uz NACE C, D, E un F sadaļu.

Attiecībā uz NACE J sadaļu apkopos informāciju tikai par uzņēmumu skaitu, apgrozījumu ⁽²⁾ un nodarbināto personu skaitu (vai darbinieku skaitu).

3. PUNKTS

Detalizācijas pakāpe

Informāciju sniegs saskaņā ar koncepciju "galīgā kontrolējošā institucionālā vienība" ģeogrāfiskā iedalījuma 2. līmenī (IEKŠPUS) kombinācijā ar darbību iedalījuma 3. līmeni, kā tas noteikts III pielikumā, un ģeogrāfiskā iedalījuma 3. līmeni kombinācijā ar uzņēmējdarbības nozarēm.

(¹) OV L 344, 18.12.1998., 49. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1670/2003 (OV L 244, 29.9.2003., 74. lpp.).

(²) NACE 1.1 red. 65. nodaļā apgrozījumu aizstāj ar produkcijas vērtību.

4. PUNKTS

Pirmais apsekojuma gads un regularitāte

1. Pirmais apsekojuma gads, par kuru apkopos gada statistikas informāciju, ir tas kalendārais gads, kurā stājas spēkā šī regula.
2. Pēc tam dalībvalstis sniegs informāciju par katru kalendāro gadu.
3. Pirmais apsekojuma gads, par kuru apkopos mainīgos lielumus par kopējiem iekšējās pētniecības un attīstības izdevumiem (kods 22 11 0) un kopējo pētniecībā un attīstībā nodarbinātā personāla skaitu (kods 22 12 0), ir 2007. gads.

5. PUNKTS

Rezultātu nosūtīšana

Rezultātus nosūtīs 20 mēnešu laikā pēc apsekojuma gada beigām.

6. PUNKTS

Ziņojumi un ievadpētījumi

1. Dalībvalstis iesniegs Komisijai ziņojumu, kas attiecas uz to statistikas datu noteikšanu, struktūru un pieejamību, ko apkopo šā kopējā moduļa vajadzībām.
2. Attiecībā uz detalizācijas pakāpi, ko nosaka šis pielikums, Komisija organizēs ievadpētījumus, kas jāveic valstu iestādēm Regulas (EK) Nr. 322/97 2. panta nozīmē saskaņā ar šīs regulas 5. pantu.
3. Ievadpētījumi tiks veikti, lai novērtētu datu iegūšanas iespējamību, ņemot vērā ieguvumus no informācijas pieejamības attiecībā pret apkopošanas izmaksām un slodzi uzņēmumiem.
4. Ievadpētījumi tiks veikti attiecībā uz šādiem mainīgajiem lielumiem:

Kods	Nosaukums
	Preču un pakalpojumu eksports
	Preču un pakalpojumu imports
	Grupas iekšējais preču un pakalpojumu eksports
	Grupas iekšējais preču un pakalpojumu imports

Datiem par eksportu, importu, grupas iekšējo eksportu un grupas iekšējo importu sniegs sadalījumu pa precēm un pakalpojumiem.

5. Ievadpētījumi tiks arī veikti, lai izpētītu informācijas apkopošanas iespējamību par darbību veidiem NACE M, N un O sadaļā, un par iespējām savākt mainīgos lielumus par kopējiem iekšējās pētniecības un attīstības izdevumiem (kods 22 11 0) un kopējo pētniecībā un attīstībā nodarbinātā personāla skaitu darbībām (kods 22 12 0) NACE G, H, I, K, M, N un O sadaļā. Ievadpētījumi tiks arī veikti, lai novērtētu svarīgumu, iespējamību un izmaksas 2. punktā noteiktās informācijas sadalīšanai pa lielumu klasēm, ko nosaka pēc nodarbināto personu skaita.

II PIELIKUMS

KOPĒJAIS MODULIS ĀRĒJAI STATISTIKAI PAR ĀRVALSTU SAISTĪTIEM UZŅĒMUMIEM

1. PUNKTS

Statistikas vienība

Statistikas vienības ir uzņēmumi un visas filiāles ārvalstīs, kuras kontrolē institucionālā vienība, kas ir rezidents valstī, kura apkopo informāciju, saskaņā ar definīcijām 2. pantā.

2. PUNKTS

Raksturlielumi

Apkopos šādus raksturlielumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 2700/98 pielikumā:

Kods	Nosaukums
12 11 0	Apgrozījums
16 11 0	Nodarbināto personu skaits
11 11 0	Uzņēmumu skaits

Ja nodarbināto personu skaits nav pieejams, tā vietā apkopo datus par darbinieku skaitu (kods 16 13 0).

3. PUNKTS

Detalizācijas pakāpe

Informāciju sniegs atbilstīgā detalizācijas pakāpē iedalījumā pēc atrašanās vietas valstīm un ārvalstu saistītu uzņēmumu darbības, kā tas noteikts III pielikumā. Detalizācijas pakāpi pēc atrašanās vietas valsts un darbības kombinē šādā veidā:

- ģeogrāfiskā iedalījuma 1. līmenis kombinācijā ar darbību iedalījuma 2. līmeni,
- ģeogrāfiskā iedalījuma 2. līmenis (ĀRPUS) kombinācijā ar darbību 1. līmeni,
- ģeogrāfiskā iedalījuma 3. līmenis kombinācijā ar datiem tikai par kopējo darbību.

4. PUNKTS

Pirmais apsekojuma gads un regularitāte

1. Pirmais apsekojuma gads, par kuru apkopos gada statistiku, ir tas kalendārais gads, kurā stājas spēkā šī regula.
2. Pēc tam dalībvalstis sniegs datus par katru nākamo kalendāro gadu.

5. PUNKTS

Rezultātu nosūtīšana

Rezultātus nosūtīs 20 mēnešu laikā pēc apsekojuma gada beigām.

6. PUNKTS

Ziņojumi un ievadpētījumi

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, kas attiecas uz to statistikas datu noteikšanu, struktūru un pieejamību, ko apkopo šā kopējā moduļa vajadzībām.
2. Attiecībā uz detalizācijas pakāpi šajā pielikumā Komisija noteiks ievadpētījumus, kas jāveic valstu iestādēm Regulas (EK) Nr. 322/97 2. panta nozīmē saskaņā ar šīs regulas 5. pantu.
3. Šos ievadpētījumus veiks, lai novērtētu datu vākšanas relevanci un pamatotību, ņemot vērā datu pieejamības priekšrocības un samērojot tās ar datu apkopošanas izmaksām un uzņēmumiem radīto slodzi.
4. Ievadpētījumi tiks veikti attiecībā uz šādiem raksturlielumiem:

Kods	Virsraksts
13 31 0	Personāla izmaksas Preču un pakalpojumu eksports Preču un pakalpojumu imports Grupas iekšējais preču un pakalpojumu eksports Grupas iekšējais preču un pakalpojumu imports
12 15 0	Pievienotā vērtība pēc ražošanas faktoru izmaksām
15 11 0	Bruto ieguldījumi materiālajos pamatlīdzekļos

III PIELIKUMS

DETALIZĒTAS INFORMĀCIJAS LĪMEŅI PĒC ĢEOGRĀFISKĀ UN EKONOMISKĀS DARBĪBAS IEDALĪJUMA

Līmeņu ģeogrāfiskais iedalījums	1. līmenis		2. līmenis – ĀRPUS (1. līmenis + 24 valstis)
V2	Ārpus ES-27	V2	Ārpus ES-27
		IS	Islande
		LI	Lihtenšteina
		NO	Norvēģija
CH	Šveice	CH	Šveice
		HR	Horvātija
RU	Krievijas Federācija	RU	Krievijas Federācija
		TR	Turcija
		EG	Ēģipte
		MA	Maroka
		NG	Nigērija
		ZA	Dienvidāfrika
CA	Kanāda	CA	Kanāda
US	Amerikas Savienotās Valstis	US	Amerikas Savienotās Valstis
		MX	Meksika
		AR	Argentīna
BR	Brazīlija	BR	Brazīlija
		CL	Čīle
		UY	Urugvaja
		VE	Venecuēla
		IL	Izraēla
CN	Ķīna	CN	Ķīna
HK	Honkonga	HK	Honkonga
IN	Indija	IN	Indija
		ID	Indonēzija
JP	Japāna	JP	Japāna
		KR	Dienvīdkoreja
		MY	Malaizija
		PH	Filipīnas
		SG	Singapūra
		TW	Taivāna
		TH	Taizeme
		AU	Austrālija
		NZ	Jaunzēlande
Z8	Ārpus ES 27 nav iedalījuma	Z8	Ārpus ES 27 nav iedalījuma
C4	Ārzonas finanšu centri	C4	Ārzonas finanšu centri
Z7	Vairāk nekā vienas GKI (*) kopējā kontrole	Z7	Vairāk nekā vienas GKI (*) kopējā kontrole

(*) Galīgā ārvalstu saistīta uzņēmuma kontrolējošā institūcija.

2. līmenis – IEKŠPUS

A1	Pasaule (visas vienības, arī apkopojošā valsts)
Z9	Pārējā pasaule (izņemot apkopojošo valsti)
A2	Kontrolē apkopojošā valsts
V1	ES-27 (iekšpus ES-27) izņemot apkopojošo valsti
BE	Beļģija
BG	Bulgārija
CZ	Čehija
DK	Dānija
DE	Vācija
EE	Igaunija
IE	Īrija
GR	Grieķija
ES	Spānija
FR	Francija
IT	Itālija
CY	Kipra
LV	Latvija
LT	Lietuva
LU	Luksemburga
HU	Ungārija
MT	Malta
NL	Nīderlande
AT	Austrija
PL	Polija
PT	Portugāle
RO	Rumānija
SI	Slovēnija
SK	Slovākija
FI	Somija
SE	Zviedrija
UK	Apvienotā Karaliste
Z7	Vairāk nekā vienas dalībvalsts GKI (*) kopējā kontrole
V2	Ārpus ES-27
AU	Austrālija
CA	Kanāda
CH	Šveice
CN	Ķīna
HK	Honkonga
IL	Izraēla
IS	Islande
JP	Japāna
LI	Lihtenšteina
NO	Norvēģija
NZ	Jaunzēlande
RU	Krievijas Federācija
TR	Turcija
US	Amerikas Savienotās Valstis
C4	Ārzonas finanšu centri
Z8	Ārpus ES 27 nav iedalījuma

(*) Galīgā ārvalstu saistīta uzņēmuma kontrolējošā institūcija.

3. līmenis

AD	Andora	EE	Igaunija (*)	KZ	Kazahstāna	QA	Katara
AE	Apvienotie Arābu Emirāti	EG	Ēģipte	LA	Laosas Tautas Demokrātiskā Republika	RO	Rumānija (*)
AF	Afganistāna	ER	Eritreja	LB	Libāna	RS	Serbija
AG	Antigva un Barbuda	ES	Spānija (*)	LC	Sentlūsija	RU	Krievijas Federācija
AI	Angvilla	ET	Etiopija	LI	Lihtenšteina	RW	Ruanda
AL	Albānija	FI	Somija (*)	LK	Šrilanka	SA	Saūda Arābija
AM	Armēnija	FJ	Fidži	LR	Libērija	SB	Zālamana salas
AN	Nīderlandes Antiļas	FK	Foklendas salas (Malvina salas)	LS	Lesoto	SC	Seišēļu salas
AO	Angola	FM	Mikronēzijas Federatīvās Valstis	LT	Lietuva (*)	SD	Sudāna
AQ	Antarktika	FO	Farēru salas	LU	Luksemburga (*)	SE	Zviedrija (*)
AR	Argentīna	FR	Francija (*)	LV	Latvija (*)	SG	Singapūra
AS	ASV Samoa	GA	Gabona	LY	Lībijas Arābu Džamahīrija	SH	Sv. Helēnas sala
AT	Austrija (*)	GD	Grenada	MA	Maroka	SI	Slovēnija (*)
AU	Austrālija	GE	Gruzija	MD	Moldovas Republika	SK	Slovākija (*)
AW	Aruba	GG	Gērnsija	ME	Melnkalne	SL	Sjerraleone
AZ	Azerbaidžāna	GH	Gana	MG	Madagaskara	SM	Sanmarīno
BA	Bosnija un Hercegovina	GI	Gibraltārs	MH	Māršala salas	SN	Senegāla
BB	Barbadosa	GL	Grenlande	MK ⁽¹⁾	Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika	SO	Somālija
BD	Bangladeša	GM	Gambija	ML	Mali	SR	Surinama
BE	Beļģija (*)	GN	Gvineja	MM	Mjanma	ST	Santome un Prinsipi
BF	Burkinafaso	GQ	Ekvatoriālā Gvineja	MN	Mongolija	SV	Salvadora
BG	Bulgārija (*)	GR	Grieķija (*)	MO	Makao	SY	Sīrijas Arābu Republika
BH	Bahreina	GS	Dienviddžordžija un Dienvidsendviču salas	MP	Ziemeļu Marianas salas	SZ	Svazilenda
BI	Burundi	GT	Gvatemala	MR	Mauritānija	TC	Tērksas un Kaikosas salas
BJ	Benina	GU	Guama	MS	Montserrata	TD	Čada
BM	Bermudu salas	GW	Gvineja-Bisava	MT	Malta (*)	TF	Franču Dienvidu teritorijas
BN	Bruneja Darusalama	GY	Gajāna	MU	Maurīcija	TG	Togo
BO	Bolīvija	HK	Honkonga	MV	Maldīvu salas	TH	Taizeme
BR	Brazīlija	HM	Hērda un Makdonalda salas	MW	Malāvija	TJ	Tadžikistāna
BS	Bahamu salas	HN	Hondurasa	MX	Meksika	TK	Tokelau
BT	Butāna	HR	Horvātija	MY	Malaizija	TM	Turkmenistāna
BV	Buvē sala	HT	Haiti	MZ	Mozambika	TN	Tunisija
BW	Botsvāna	HU	Ungārija (*)	NA	Namībija	TO	Tonga

(¹) Pagaidu kods, kas neietekmēs galīgo valsts apzīmējumu pēc tam, kad būs pabeigtas sarunas, kas šobrīd norisinās Apvienoto Nāciju Organizācijā.

BY	Baltkrievija	ID	Indonēzija	NC	Jaunkaledonija	TP	Austrumtimora
BZ	Beliza	IE	Īrija (*)	NE	Nigērija	TR	Turcija
CA	Kanāda	IL	Izraēla	NF	Norfolkas sala	TT	Trinidāda un Tobāgo
CC	Kokosu (Kilinga) salas	IM	Mena sala	NG	Nigērija	TV	Tuvalu
CD	Kongo Demokrātiskā Republika	IN	Indija	NI	Nikaragva	TW	Taivana, Ķīnas province
CF	Centrālāfrikas Republika	IO	Britu Indijas okeāna teritorija	NL	Nīderlande (*)	TZ	Tanzānijas Savienotā Republika
CG	Kongo	IQ	Irāka	NO	Norvēģija	UA	Ukraina
CH	Šveice	IR	Irānas Islāma Republika	NP	Nepāla	UG	Uganda
CI	Kotdivuāra	IS	Islande	NR	Nauru	UK	Apvienotā Karaliste (*)
CK	Kuka salas	IT	Itālija (*)	NU	Niue	UM	ASV mazās aizjūras teritorijas
CL	Čīle	JE	Džērsija	NZ	Jaunzēlande	US	Amerikas Savienotās Valstis
CM	Kamerūna	JM	Jamaika	OM	Omāna	UY	Urugvaja
CN	Ķīna	JO	Jordānija	PA	Panama	UZ	Uzbekistāna
CO	Kolumbija	JP	Japāna	PE	Peru	VA	Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts)
CR	Kostarika	KE	Kenija	PF	Franču Polinēzija	VC	Sentvinsenta un Grenadīnas
CU	Kuba	KG	Kirgizstāna	PG	Papua-Jaungvineja	VE	Venecuēla
CV	Kaboverde	KH	Kambodža (Kampučija)	PH	Filipīnas	VG	Britu Virdžīnu salas
CX	Ziemassvētku sala	KI	Kiribati	PK	Pakistāna	VI	ASV Virdžīnu salas
CY	Kipra (*)	KM	Komoru salas	PL	Polija (*)	VN	Vjetnama
CZ	Čehija (*)	KN	Sentkitsa-Nevisa	PN	Pitkērna	VU	Vanuatu
DE	Vācija (*)	KP	Korejas Tautas Demokrātiskā Republika (Ziemeļkoreja)	PS	Okupētā Palestīnas teritorija	WF	Volisa un Futuna
DJ	Džibutija	KR	Korejas Republika (Dienvidkoreja)	PT	Portugāle (*)	WS	Rietumsamoa
DK	Dānija (*)	KW	Kuveita	PW	Palau	YE	Jemena
DM	Dominika	KY	Kaimanu salas	PY	Paragvaja		
DO	Dominikānas Republika					ZA	Dienvidāfrika
DZ	Alžīrija					ZM	Zambija
EC	Ekvadora	Z8	Ārpus ES-27 nav iedalījuma			ZW	Zimbabve
A2	Kontrolē apkopojošā valsts	Z7	Vairāk nekā vienas dalībvalsts GKI (**) galīga kopējā kontrole				

(*) Tikai iekšējai.

(**) Galīgā ārvalstu saistītā uzņēmuma kontrolējošā institūcija.

Ekonomiskās darbības iedalījuma līmeņi

1. līmenis	2. līmenis	
		NACE Rev. 1.1 ⁽¹⁾
KOPĒJĀ EKONOMISKĀ DARBĪBA	KOPĒJĀ EKONOMISKĀ DARBĪBA	No C līdz O sadaļai (izņemot L)
KALNRŪPNIECĪBA UN DERĪGO IZRAKTEŅU IEGUVE	KALNRŪPNIECĪBA UN DERĪGO IZRAKTEŅU IEGUVE	C sadaļa
RŪPNIECĪBA	Tostarp: Naftas un gāzes ieguve RŪPNIECĪBA Pārtikas produkti Tekstilpreces un apģērbi Koksne, izdevējdarbība un iespaiddarbi	11. nodaļa D sadaļa DA apakšsadaļa DB apakšsadaļa DD un DE apakšsadaļas
Naftas, ķīmiski, gumijas un plastmasas produkti	Tekstilpreces un koksnes darbības nozare KOPĀ Naftas pārstrādes produkti un citu vielu pārstrāde Ķīmisku vielu un ķīmisku produktu ražošana Gumijas un plastmasas izstrādājumi Naftas, ķīmiski, gumijas un plastmasas produkti KOPĀ Metālu izstrādājumi Mašīnbūves izstrādājumi Metālu un mašīnbūves izstrādājumi KOPĀ Biroju iekārtas un datori Radio, televīzijas, sakaru iekārtas	23. nodaļa 24. nodaļa 25. nodaļa DJ apakšsadaļa 29. nodaļa
Biroju iekārtas, datori, radio un televīzijas, sakaru iekārtas	Biroju iekārtas, datori, radio un televīzijas, sakaru iekārtas KOPĀ Mehāniskie transportlīdzekļi Citi transportlīdzekļi	30. nodaļa 32. nodaļa 34. nodaļa 35. nodaļa
Transportlīdzekļi un cits transports	Transportlīdzekļi un cits transports KOPĀ Rūpniecība, kas citur nav klasificēta	
ELEKTROENERĢIJA, GĀZE UN ŪDENS	ELEKTROENERĢIJA, GĀZE UN ŪDENS	E sadaļa
CELTNIECĪBA	CELTNIECĪBA	F sadaļa
PAKALPOJUMI KOPĀ	PAKALPOJUMI KOPĀ	
TIRDZNIECĪBA UN REMONTDARBI	TRIDZNIECĪBA UN REMONTDARBI	G sadaļa
	Mehānisku transportlīdzekļu un motociklu tirdzniecība, uzturēšana un remonts; automobiļu degvielas mazumtirdzniecība	50. nodaļa
	Vairumtirdzniecība un komisijas tirdzniecība, izņemot mehāniskus transportlīdzekļus un motociklus	51. nodaļa
	Mazumtirdzniecība, izņemot mehāniskus transportlīdzekļus un motociklus; personisko mantu un mājāsaimniecības preču remonts	52. nodaļa
VIESNĪCAS UN RESTORĀNI	VIESNĪCAS UN RESTORĀNI	H sadaļa
TRANSPORTS, UZGLABĀŠANA UN SAZIŅA	TRANSPORTS, UZGLABĀŠANA UN SAZIŅA	I sadaļa
	Transports un uzglabāšana.	60., 61., 62. un 63. nodaļa
	Sauszemes transports; cauruļvadu transports	60. nodaļa
	Ūdens transports	61. nodaļa
	Gaisa transports	62. nodaļa
	Transporta atbalstošo darbību un palīgdarbību veidi; tūrisma aģentūru darbības	63. nodaļa
	Pasts un telekomunikācijas	64. nodaļa
	Pasts un kurjeru darbība	64.1. grupa
	Telekomunikācijas	64.2. grupa
FINANŠU STARPNIECĪBA	FINANŠU STARPNIECĪBA	J sadaļa
	Finanšu starpniecība, izņemot apdrošināšanu un pensiju finansēšanu	65. nodaļa
	Apdrošināšana un pensiju finansēšana, izņemot obligāto sociālo apdrošināšanu	66. nodaļa
	Finanšu starpniecības palīgdarbības	67. nodaļa
	NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA DARBĪBAS	K sadaļa, 70. nodaļa
	IEKĀRTU UN APRĪKOJUMA IZĪRĒŠANA BEZ APKALPOJOŠĀ PERSONĀLA, KĀ ARĪ PERSONĀLO MANTU UN MĀJSAIMNIECĪBAS PREČU IZĪRĒŠANA	K sadaļa, 71. nodaļa

1. līmenis	2. līmenis	
		NACE Rev. 1.1 ⁽¹⁾
DATORI UN SAISTĪTAS DARBĪBAS PĒTNIECĪBA UN ATTĪSTĪBA CITA UZŅĒMĒJDARBĪBA	DATORI UN SAISTĪTAS DARBĪBAS	K sadaļa, 72. nodaļa
	PĒTNIECĪBA UN ATTĪSTĪBA	K sadaļa, 73. nodaļa
	CITA UZŅĒMĒJDARBĪBA	K sadaļa, 74. nodaļa
	Juridiska konsultācija, grāmatvedība, tirgus izpēte, konsultāciju pakalpojumi	74.1. grupa
	Juridiskās darbības	74.11. klase
	Grāmatvedība, revīzija; Konsultācijas nodokļu jautājumos	74.12. klase
	Tirgus izpēte un sabiedrības uzskatu izzināšana	74.13. klase
	Konsultēšana uzņēmējdarbībā un vadībizībā	74.14. klase
	Mātes uzņēmumu vadības darbības	74.15. klase
	Arhitektūras, celtniecības un citas tehniskas darbības	74.2. grupa
	Reklāma	74.4. grupa
	Uzņēmējdarbība, kas citur nav klasificēta	74.3., 74.5., 74.6., 74.7. un 74.8. grupa
	IZGLĪTĪBA	M sadaļa
	VESELĪBA UN SOCIĀLĀ PALĪDZĪBA	N sadaļa
	NOTEKŪDEŅI UN ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA	O sadaļa, 90. nodaļa
KULTŪRA, SPORTS UN IZKLAIDE	CITU APVIENĪBU DARBĪBAS, citur neminētas	O sadaļa, 91. nodaļa
	KULTŪRA, SPORTS UN IZKLAIDE	O sadaļa, 92. nodaļa
	Kinofilmas, radio, televīzija, citi izklaides pasākumi	92.1., 92.2., 92.3. grupa
	Ziņu aģentūru darbība	92.4. grupa
	Bibliotēka, arhīvs, muzeji, citi kultūras pasākumi	92.5. grupa
	Sports un atpūta	92.6., 92.7. grupa
	CITAS DARBĪBAS SADZĪVES PAKALPOJUMU JOMĀ	O sadaļa, 93. nodaļa
	Nav iedalījuma	

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 3037/90 (1990. gada 9. oktobris) par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (OV L 293, 24.10.1990., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1893/2006.

3. līmenis (NACE Rev. 1.1)	
Pozīcija	Nepieciešamais detalizācijas līmenis
Uzņēmējdarbības nozares	No C līdz K sadaļai
Kaln rūpniecība un derīgo izrakteņu ieguve	C sadaļa
Rūpniecība	D sadaļa
	Visas apakšsadaļas no DA līdz DN
	Visas nodaļas no 15. līdz 37.
	Kopumi:
	Augsto tehnoloģiju nozares (AT) 24.4., 30., 32., 33., 35.3.
	Vidējo – augsto tehnoloģiju nozares (VAT) 24., izņemot 24.4., 29., 31., 34., 35.2., 35.4., 35.5.
	Vidējo – zemo tehnoloģiju nozares (VZT) 23., 25.–28., 35.1.
	Zemo tehnoloģiju nozares (ZT) 15.–22., 36., 37.
Elektroenerģija, gāze un ūdens apgāde	E sadaļa
	Visas nodaļas (40. un 41.)
Būvniecība	F sadaļa (45. nodaļa)
	Visas grupas (no 45.1. līdz 45.5.)
Vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība; mehānisko transportlīdzekļu, motociklu, personisko mantu un māj-saimniecības preču remonts	G sadaļa
	Visas nodaļas (no 50. līdz 52.)
	50.1. + 50.2. + 50.3., 50.4., 50.5., 51.1. līdz 51.9. grupa.
	No 52.1. līdz 52.7. grupai
Viesnīcas un restorāni	H sadaļa (55. nodaļa)
	No 55.1. līdz 55.5. grupai
Transports, glabāšana un sakari	I sadaļa
	Visas nodaļas
	60.1., 60.2., 60.3., 63.1. + 63.2., 63.3., 63.4., 64.1., 64.2. grupa
Finanšu starpniecība	J sadaļa
	Visas nodaļas
Darbības ar nekustamo īpašumu, noma un uzņēmējdarbība	K sadaļa
	70. nodaļa
	71. nodaļa un 71.1. + 71.2., 71.3. un 71.4. grupa
	72. nodaļa, no 72.1. līdz 72.6. grupai
	73. nodaļa
	74. nodaļa, no 74.1. līdz 74.4. un no 74.5. līdz 74.8. kopumam

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 717/2007**(2007. gada 27. jūnijs)****par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

- (2) Tādas Eiropas sociālās, izglītības un kultūras telpas izveidei, kuras pamatā ir personu mobilitāte, būtu jāveicina cilvēku saziņa nolūkā izveidot patiesu "Eiropu pilsoņiem".

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽⁷⁾ (turpmāk kopā "2002. gada reglamentējošie noteikumi elektronisko sakaru jomā") ir vērstas uz elektronisko sakaru iekšējā tirgus izveidi Kopienā, nodrošinot patērētāju augsta līmeņa aizsardzību ar pieaugošas konkurences palīdzību.

- (1) Augstās cenas, ko publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotāji, piemēram, studenti, cilvēki komandējumu laikā un tūristi, maksā, kad savus mobilos tālruņus izmanto, ceļojot Kopienas teritorijā, ir izraisījušas valstu regulējošo iestāžu, patērētāju un Kopienas iestāžu bažas. Pārmērīgi augstas mazumtirdzniecības cenas izraisa gan augstie vairumtirdzniecības tarifi, kurus uzliek ārzemju sakaru tīklu operatori, gan daudzos gadījumos augstais mazumtirdzniecības uzcenojums, kuru uzliek klienta paša sakaru tīkla operators. Vairumtirdzniecības tarifu pazeminājumi bieži nenonāk līdz mazumtirdzniecības klientam. Lai gan daži operatori nesen ir ieviešuši tarifu plānus, kas klientiem piedāvā izdevīgākus nosacījumus un zemākas cenas, fakti joprojām liecina, ka izmaksu un cenu attiecība nav tāda, kas būtu dominējošā pilnīgas konkurences apstākļos.

- (4) Šī regula nav atsevišķs pasākums, bet attiecībā uz Kopienas mēroga viesabonēšanu papildina normas, kas paredzētas 2002. gada reglamentējošajos noteikumos elektronisko sakaru jomā. Minētajos noteikumos valsts regulējošām iestādēm nav paredzēti pietiekami mehānismi, lai tās efektīvi un izlēmīgi rīkotos attiecībā uz viesabonēšanas tarifu noteikšanu Kopienā, tādēļ šie noteikumi nav spējusi nodrošināt viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību. Šī regula ir atbilstošs instruments minētās situācijas labošanai.

⁽¹⁾ OV C 324, 30.12.2006., 42. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 25. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/24/EK (OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.).

- (5) 2002. gada reglamentējošie noteikumi elektronisko sakaru jomā darbojas pēc principa, ka *ex ante* regulējuma saistības piemēro tikai tad, ja nav efektīvas konkurences, valsts regulējošām iestādēm uzdodot periodiski veikt tirgus analīzi un saistību pārskatu, pēc kā *ex ante* piemēro saistības operatoriem, kas atzīti par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū. Šā procesa elementi ietver attiecīgā tirgus definīciju saskaņā ar Komisijas Ieteikumu ⁽¹⁾ par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem elektronisko sakaru nozarē, kas ir jutīgi pret *ex ante* regulējumu, saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (turpmāk "Ieteikums"), definētu tirgu analīzi saskaņā ar Komisijas pamatnostādnēm par tirgus analīzi un būtiskas ietekmes tirgū novērtējumu saskaņā ar Kopienas reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem ⁽²⁾, operatoru ar būtisku ietekmi tirgū noteikšanu un *ex ante* saistību piemērošanu operatoriem, kas par tādiem atzīti.
- (6) Ieteikumā kā attiecīgais tirgus, kam piemēro *ex ante* regulējumu, definēts vairumtirdzniecības valsts tirgus starptautiska mēroga viesabonēšanai publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos. Tomēr darbs, ko valstu regulējošās iestādes (gan individuāli, gan Eiropas reglamentējošo iestāžu grupā) uzņēmušās, analizējot starptautiska mēroga viesabonēšanas vairumtirdzniecības valsts tirgus, ir parādījis, ka valstu regulējošām iestādēm vēl nav bijis iespējams efektīvi vērsties pret Kopienas mēroga viesabonēšanas vairumtirdzniecības augstajiem tarifiem, jo ir grūti noteikt uzņēmumus ar būtisku ietekmi tirgū, ņemot vērā starptautiskās viesabonēšanas īpašos apstākļus, tajā skaitā tās pārrobežu raksturu.
- (7) Attiecībā uz starptautiskās viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanu Ieteikumā starptautiskās viesabonēšanas mazumtirdzniecības tirgus nav identificēts kā attiecīgais tirgus tā iemesla dēļ, citu starptautiskās viesabonēšanas pakalpojumi mazumtirdzniecības līmenī netiek pirkti atsevišķi, bet gan ir tikai viens no plašākas mazumtirdzniecības paketes elementiem, kuru klienti iegādājas no vietējā mobilo sakaru operatora.
- (8) Turklāt valsts regulējošās iestādes, kuras ir atbildīgas par to teritorijā dzīvojošo mobilo sakaru lietotāju interešu aizsardzību un veicināšanu, nespēj kontrolēt citā dalībvalstī esošu sakaru tīklu viesoperatoru rīcību, no kā šie klienti ir atkarīgi, izmantojot starptautiskās viesabonēšanas pakalpojumus. Šis šķērslis mazinātu arī to dalībvalstu piemēroto pasākumu efektivitāti, kas balstīti uz atlikušo kompetenci pieņemt patērētāju aizsardzības noteikumus.
- (9) Tādējādi dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai risinātu jautājumu par starptautiskās viesabonēšanas tarifu līmeni, bet mehānisms, saskaņā ar kuru valstu regulējošām iestādēm tika uzticēta *ex ante* regulējošās intervences funkcija, kas noteikta ar 2002. gada reglamentējošiem noteikumiem elektronisko sakaru jomā, nav izrādījies pietiekams, lai šīm iestādēm ļautu izšķiroši rīkoties klientu interesēs šajā specifiskajā nozarē.
- (10) Turklāt Eiropas Parlaments rezolūcijā par Eiropas elektronisko sakaru regulējumu un tirgiem 2004. gadā ⁽³⁾ aicināja Komisiju izstrādāt jaunas iniciatīvas pārrobežu mobilo telefonsakaru augsto izmaksu samazināšanai, bet 2006. gada 23. un 24. marta Eiropadomē secināja, ka mērķtiecīga, efektīva un integrēta informācijas un sakaru tehnoloģiju (IST) politika gan Eiropas, gan valstu līmenī ir būtiska atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķu — ekonomikas izaugsmes un ražīguma — sasniegšanai, un šajā kontekstā atzīmēja viesabonēšanas tarifu samazināšanas nozīmību konkurētspējas veicināšanā.
- (11) 2002. gada reglamentējošie noteikumi elektronisko sakaru jomā, pamatojoties uz tā laika apsvērumiem, bija paredzēti, lai likvidētu visus šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm nozarē, kuru saskaņo ar šiem noteikumiem, cita starpā attiecībā uz pasākumiem, kas ietekmē viesabonēšanas cenas. Tomēr tam nebūtu jānovērš saskaņotu noteikumu pielāgošana atbilstīgi citiem apsvērumiem, lai atrastu visefektīvāko līdzekli patērētāju augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanai, uzlabojot iekšējā tirgus darbības nosacījumus.
- (12) Tāpēc būtu jāgroza 2002. gada reglamentējošie noteikumi elektronisko sakaru jomā, jo īpaši pamatdirektīva, lai ļautu atkāpties no citādi piemērojamiem noteikumiem, proti, ka pakalpojumu piedāvājumu cenas nosaka ar komercvienošanos, ja tirgū nepastāv būtiska ietekme, un tādējādi ļautu ieviest papildu regulējošas saistības, kas atspoguļo Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumu īpašo raksturojumu.
- (13) Viesabonēšanas mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības tirgum piemīt unikālas iezīmes, kas attaisno izņēmuma pasākumus, kuri pārsniedz mehānismus, kas paredzēti 2002. gada reglamentējošos noteikumos elektronisko sakaru jomā.

⁽¹⁾ OV L 114, 8.5.2003., 45. lpp.

⁽²⁾ OV C 165, 11.7.2002., 6. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 143. lpp.

- (14) Regulējošās saistības būtu jāpiemēro gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības līmenī, lai aizsargātu viesabonēšanas klientu intereses, jo pieredze liecina, ka Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumu vairumtirdzniecības tarifu samazināšana var neatspoguļoties viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenu samazinājumā, ja nav to veicinošu faktoru. No otras puses, rīcība, kas vērsta uz mazumtirdzniecības cenu līmeņa samazināšanu, nevēroties pret vairumtirdzniecības izmaksām, kas saistītas ar šo pakalpojumu nodrošināšanu, varētu izraisīt risku izjaukt Kopienas mēroga viesabonēšanas tirgus pienācīgu funkcionēšanu.
- (15) Šīm regulējošajām saistībām būtu jāstājas spēkā, cik drīz vien iespējams, tomēr piešķirot attiecīgajiem operatoriem saprātīgu periodu cenu un pakalpojumu piedāvājumu pielāgošanai, lai nodrošinātu atbilstību, un tās tieši jāpiemēro visās dalībvalstīs.
- (16) Būtu jāizstrādā kopēja pieeja, lai nodrošinātu, ka sauszemes publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem, ceļojot Kopienas teritorijā, nebūtu jāmaksā pārmērīgas cenas par Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem, veicot vai saņemot balss zvanus, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, bet saglabājot konkurenci mobilo sakaru operatoru starpā un stimulus jauninājumu veikšanai un patērētāju izvēlei. Ņemot vērā apskatāmo pakalpojumu pārrobežu raksturu, šī kopēja pieeja ir nepieciešama, lai mobilo sakaru operatori var darboties atbilstīgi vienotam saskaņotam tiesiskajam regulējumam, kas balstīts uz objektīvi noteiktiem kritērijiem.
- (17) Visefektīvākā un proporcionālākā pieeja, lai regulētu viesabonēšanas zvanu veikšanas un saņemšanas Kopienas iekšienē cenu, ir noteikt Kopienas mērogā maksimālo vidējo maksu par minūti vairumtirdzniecības līmenī un ierobežot mazumtirdzniecības cenas, ieviešot Eiropas tarifu. Vidējai vairumtirdzniecības cenai būtu jāattiecas uz jebkuru operatoru pāri Kopienā ierobežotā laikposmā.
- (18) Eiropas tarifs būtu jānosaka tādā līmenī, kas garantē pietiekamu peļņu operatoriem un veicina konkurētspējīgus viesabonēšanas piedāvājumus par zemākiem tarifiem. Operatoriem būtu aktīvi jāpiedāvā Eiropas tarifs visiem saviem viesabonēšanas klientiem bez maksas, skaidrā un pārskatāmā veidā.
- (19) Šai regulatīvajai pieejai būtu jānodrošina, ka Kopienas mēroga viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenās pieņemamāk nekā līdz šim atspoguļotos attiecīgās izmaksas, kas saistītas ar pakalpojuma sniegšanu. Tāpēc maksimālajam Eiropas tarifam, ko var piedāvāt viesabonēšanas klientiem, būtu jāatspoguļo pieņemama peļņas norma salīdzinājumā ar viesabonēšanas pakalpojuma sniegšanas vairumtirdzniecības izmaksām, vienlaikus ļaujot operatoriem brīvi konkurēt, dažādojot savus piedāvājumus un piemērojot cenu struktūras tirgus apstākļiem un klientu izvēlei. Šī regulatīvā pieeja nebūtu jāpiemēro pievienotās vērtības pakalpojumiem.
- (20) Šai regulatīvajai pieejai vajadzētu būt vienkārši ieviešamai un uzraugāmai, lai samazinātu administratīvo slogu gan operatoriem, kurus ietekmē šīs prasības, gan valstu regulējošām iestādēm, kurām jāuzņemas mehānisma uzraudzība un izpilde. Tai vajadzētu būt pārredzamai un vienkārši saprotamai visiem mobilo sakaru izmantotājiem Kopienā. Turklāt tai būtu jāparedz noteiktība un paredzamība attiecībā uz operatoriem, kas sniedz viesabonēšanas pakalpojumus vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības līmenī. Tāpēc šajā regulā būtu precīzi naudas izteiksmē jānosaka maksimālā maksa par minūti vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības līmenī.
- (21) Nosakot šo maksimālo vidējo vairumtirdzniecības cenu par minūti līmeni, būtu jāņem vērā dažādi elementi, kas veido Kopienas mēroga viesabonēšanas zvanu, jo īpaši savienojuma uzsākšanas un pabeigšanas izmaksas mobilo sakaru tīklos, kā arī pieskaitāmās izmaksas, signāla pārraide un tranzīts. Vispiemērotākais kritērijs savienojuma uzsākšanai un pabeigšanai ir vidējais mobilā savienojuma pabeigšanas tarifs mobilo sakaru tīklu operatoriem Kopienā, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas valstu regulējošās iestādes un ko publicējusi Komisija. Tāpēc šajā regulā paredzētās maksimālās vidējās maksas par minūti būtu jānosaka, ņemot vērā vidējo mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu, kas norāda uz saistītajām izmaksām. Maksimālajai vidējai maksai par minūti vairumtirdzniecības līmenī būtu ik gadus jāsamazinās, lai ņemtu vērā mobilo savienojumu pabeigšanas tarifu samazinājumu, ko laiku pa laikam nosaka valstu regulējošās iestādes.
- (22) Ar Eiropas tarifu, ko piemēro mazumtirdzniecībā, viesabonentiem būtu jānodrošina pārliecība, ka viņiem nebūs pārmērīgi jāmaksā par viesabonēšanas zvana veikšanu vai saņemšanu, tajā pašā laikā atstājot vietējam mobilo sakaru operatoram pietiekamu rezervi klientiem piedāvāto produktu dažādošanai.
- (23) Visiem patērētājiem vajadzētu būt iespējai bez papildu maksām un priekšnoteikumiem izvēlēties vienkāršu viesabonēšanas tarifu, kas nepārsniedz regulētos tarifus. Pieņemamai peļņas normai, salīdzinot vairumtirdzniecības izmaksas un mazumtirdzniecības cenas, būtu jānodrošina tas, ka operatori var segt visas to īpašās viesabonēšanas izmaksas mazumtirdzniecības līmenī, ieskaitot atbilstošu tirdzniecības izmaksu daļu un mobilo tālrunu subsīdēšanas izmaksas, un būtu jānodrošina samērīgs atlikums, lai gūtu pieņemamus ieņēmumus. Eiropas tarifs ir atbilstošs instruments, lai nodrošinātu gan patērētāju aizsardzību, gan operatoru rīcības elastību. Eiropas tarifa maksimālajam apmēram ik gadus būtu jāsamazinās saskaņā ar vairumtirdzniecības cenu līmeni.

- (24) Jauni viesabonēšanas klienti būtu pilnībā jāinformē par tarifiem, kas viesabonēšanai pieejami Kopienā, tostarp par tarifiem, kas atbilst Eiropas tarifam. Pašreizējiem viesabonēšanas klientiem noteiktā laika posmā būtu jānodrošina iespēja izvēlēties jaunu tarifu, kas atbilst Eiropas tarifam vai jebkuram citam viesabonēšanas tarifam. Attiecībā uz pašreizējiem viesabonēšanas klientiem, kas minētajā laika posmā nav veikuši izvēli, būtu jānoskaidro tie, kas jau bija izvēlējušies noteiktu viesabonēšanas tarifu vai komplektu pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un tie, kas to nebija izdarījuši. Tiem, kas ietilpst otrajā kategorijā, būtu automātiski jāpieņem tarifs, kas atbilst šai regulai. Viesabonēšanas klientiem, kas jau izmanto īpašus viesabonēšanas tarifus vai komplektus, kuri atbilst viņu individuālajām prasībām un kurus viņi tādēļ ir izvēlējušies, būtu jāturpina piemērot viņu iepriekš izvēlētais tarifs vai komplekts, ja pēc tam, kad viņiem ir atgādināts par viņu pašreizējiem tarifu nosacījumiem, viņi nav izdarījuši izvēli attiecīgajā laika posmā. Šādi īpaši viesabonēšanas tarifi vai komplekti varētu ietvert, piemēram, vienotas likmes viesabonēšanas maksu, privātus tarifus, tarifus ar papildu fiksētu viesabonēšanas maksu vai tarifus ar maksu par minūti, kas ir zemāki nekā maksimālais Eiropas tarifs, vai tarifus ar maksu par izsakuma iestati.
- (25) Kopienas mēroga viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina laika posms, kurā brīvprātīgi pielāgot cenas, lai tās atbilstu šajā regulā paredzētajiem maksimālajiem apmēriem.
- (26) Līdzīgi Kopienas mēroga viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina pielāgošanas laika posms, lai ievērotu šajā regulā noteiktos maksimālos apmērus.
- (27) Tā kā šī regula paredz, ka direktīvas, kas līdz veido 2002. gada reglamentējošos noteikumus elektronisko sakaru jomā, neskar konkrētus pasākumus, kuri pieņemti, lai regulētu mobilo balss telefonsakaru zvanu Kopienas mēroga viesabonēšanas cenas, un tā kā Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem ar šo regulu var prasīt mainīt viesabonēšanas mazumtirdzniecības tarifus, lai ievērotu šīs regulas prasības, šādām izmaiņām, ievērojot dalībvalstu tiesību aktus, ar kuriem transponē 2002. gada reglamentējošos noteikumus elektronisko sakaru jomā, nebūtu jārada tiesības mobilo sakaru abonentiem atteikties no līgumiem.
- (28) Šai regulai nebūtu jāierobežo jauninājumi, kurus piedāvā patērētājiem un kuri ir izdevīgāki nekā šajā regulā paredzētais maksimālais Eiropas tarifs, bet ar to drīzāk būtu jāveicina jāveicina novatoriski piedāvājumi viesabonentiem par zemākiem tarifiem. Ar šo regulu neprasa atkārtoti ieviest viesabonēšanas tarifus tajos gadījumos, kad tie jau ir kopumā atcelti, kā arī neprasa palielināt pašreizējos viesabonēšanas tarifus līdz šajā regulā noteiktajiem maksimālajiem apmēriem.
- (29) Vietējie mobilo sakaru operatori drīkst piedāvāt vienkārši lietojamu, visaptverošu mēneša vienotu likmi, kurai nepiemēro cenas ierobežojumus. Vienotā likme varētu ietvert Kopienas mēroga viesabonēšanas balss un datu sakaru pakalpojumus (tostarp īsziņu (SMS) un multivides ziņojumu pakalpojumus (MMS)) Kopienā.
- (30) Lai nodrošinātu, ka visi mobilo balss telefonsakaru lietotāji no šīs regulas nosacījumiem gūst labumu, mazumtirdzniecības cenu noteikšanas prasības būtu jāpieņem neatkarīgi no tā, vai viesabonentiem ar vietējo mobilo sakaru operatoru ir priekšapmaksas vai pēcapmaksas līgums, un neatkarīgi no tā, vai vietējam mobilo sakaru operatoram ir savs tīkls, vai viņš ir mobilo sakaru virtuālā tīkla operators vai mobilo balss telefonsakaru pakalpojumu tālākpārdevējs.
- (31) Ja Kopienas mobilo telefonsakaru pakalpojumu sniedzēji uzskata, ka to klientu ieguvumi no pakalpojumu savstarpējas savietojamības un pilnīga pārklājuma ir apdraudēti tādēļ, ka pārtrauks vai draud pārtraukt īstenot pašreizējās vienošanās ar mobilo sakaru operatoriem citās dalībvalstīs, vai šie mobilo sakaru pakalpojumu sniedzēji nespēj sniegt saviem klientiem pakalpojumu citā dalībvalstī, jo tiem nav noslēgta vienošanās ar vismaz vienu vairumtirdzniecības tīkla operatoru, valsts regulējošām iestādēm attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto piekļuves direktīvas 5. pantā paredzētās pilnvaras, lai nodrošinātu atbilstošu pieeju un savienojamību nolūkā garantēt šādu pilnīgu pārklājumu un pakalpojumu savstarpēju savietojamību, ņemot vērā pamatdirektīvas 8. pantā minētos mērķus, jo īpaši pilnībā funkcionāla vienota elektronisko sakaru pakalpojumu tīkla izveidi.
- (32) Lai uzlabotu regulētu viesabonēšanas zvanu veikšanas un saņemšanas mazumtirdzniecības cenu pārskatāmību Kopienā un lai palīdzētu viesabonentiem pieņemt lēmumu par mobilo tālruņa izmantošanu, atrodoties ārzemēs, mobilo telefonsakaru pakalpojumu sniedzējiem bez maksas būtu jāpalīdz viesabonentiem viegli iegūt informāciju par viesabonēšanas cenām, veicot un saņemot balss zvanus apmeklētajā dalībvalstī. Turklāt operatoriem pēc pieprasījuma un bez maksas būtu jāsniedz saviem abonentiem papildu informācija par datu pārraides pakalpojumu cenām par minūti vai par apjomu (ar PVN) attiecībā uz balss zvanu veikšanu un saņemšanu, kā arī SMS, MMS sūtīšanu un saņemšanu un citiem datu pārraides pakalpojumiem apmeklētajā dalībvalstī.

- (33) Pārskatāmība paredz arī to, ka operatori sniedz informāciju par viesabonēšanas cenām, jo īpaši par Eiropas tarifu un visaptverošu vienotu likmi, ja tāda tiek piedāvāta, lai, kad klienti noformē abonementu un katru reizi, kad viesabonēšanas cenas tiek mainītas. Vietējiem mobilo sakaru operatori informācija par viesabonēšanas cenām būtu jāsniedz, izmantojot atbilstošus līdzekļus, piemēram, rēķinus, internetu, televīzijas reklāmu vai tiešo pastu. Vietējiem mobilo sakaru operatori būtu jānodrošina, ka visi viņu viesabonentu zina par regulēto tarifu pieejamību, un viņiem būtu šiem abonentiem jānosūta skaidrs un nepārprotams paziņojums, aprakstot Eiropas tarifa nosacījumus un tiesības pārslēgties uz to vai no tā.
- (34) Valsts regulējošām iestādēm, kuras ir atbildīgas par to uzdevumu īstenošanu, kas paredzēti 2002. gada reglamentējošos noteikumos elektronisko sakaru jomā, vajadzētu būt pilnvarām, kas nepieciešamas šajā regulā paredzēto saistību uzraudzībai un izpildei to teritorijā. Tām būtu jāuzrauga arī attīstības tendences cenu noteikšanā par balss un datu pakalpojumiem, ko mobilo sakaru abonentiem nodrošina viesabonēšanas laikā Kopienā, tostarp attiecīgā gadījumā īpašās izmaksas saistībā ar viesabonēšanas zvaniem, kas veikti un saņemti Kopienas attālākajos reģionos, un nepieciešamību nodrošināt, ka šīs izmaksas var adekvāti atgūt vairumtirdzniecības tirgū un ka netiek izmantotas datplūsmas vadības metodes, lai nelabvēlīgi ierobežotu abonentu izvēli. Tām būtu jānodrošina, ka ieinteresētajām personām ir pieejama atjaunināta informācija par šīs regulas piemērošanu, un šādas uzraudzības rezultāti būtu jāpublicē reizi sešos mēnešos. Atsevišķi būtu jāsniedz informācija par korporatīvajiem klientiem, priekšapmaksas klientiem un pēcapmaksas klientiem.
- (35) Savā valstī pieejamajai viesabonēšanai visattālākajos Kopienas reģionos, kur mobilo telefonsakaru pakalpojumu licences atšķiras no tām, kas izsniegtas attiecībā uz pārējo valsts teritoriju, varētu piemērot samazinātus tarifus, kas ir līdzvērtīgi Kopienas viesabonēšanas tirgū sastopamajiem tarifiem. Šīs regulas īstenošanai nebūtu jāizraisa mazāk labvēlīgs cenu režīms patērētājiem, kas izmanto savā valstī pieejamos viesabonēšanas pakalpojumus, salīdzinājumā ar patērētājiem, kas izmanto Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumus. Šajā nolūkā attiecīgās valsts iestādes var veikt papildu pasākumus, kas atbilst Kopienas tiesībām.
- (36) Ņemot vērā to, ka papildus balss telefonsakariem aizvien lielāka loma ir jaunajiem mobilo datu pārraides pakalpojumiem, šajā regulā būtu jāparedz iespēja uzraudzīt tirgus attīstību arī minēto pakalpojumu jomā. Tāpēc Komisijai būtu jāuzrauga arī datu pārraides pakalpojumu, tostarp SMS un MMS, viesabonēšanas tirgus.
- (37) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā sankciju sistēma, ko piemēro, ja tiek pārkāpta šī regula.
- (38) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, izveidot kopēju pieeju, lai nodrošinātu, ka publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotāji, ceļojot Kopienas teritorijā, nemaksātu pārmērīgas cenas par Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem, veicot vai saņemot balss zvanus, tādējādi nodrošinot patērētāju augsta līmeņa aizsardzību un vienlaicīgi saglabājot konkurenci starp mobilo sakaru operatori – nevar droši, saskaņotā, savlaicīgā veidā pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (39) Šo kopējo pieeju būtu jāizveido ierobežotam laikposmam. Ņemot vērā pārskatīšanu, ko veiks Komisija, šo regulu var paplašināt vai grozīt. Komisijai būtu jāizvērtē šīs regulas efektivitāte un ieguldījums regulējošo noteikumu īstenošanā un iekšējā tirgus vienmērīgā darbībā, kā arī būtu jāizvērtē šīs regulas ietekme uz mazākiem mobilo telefonsakaru pakalpojumu sniedzējiem Kopienā un to stāvokli Kopienas mēroga viesabonēšanas tirgū,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu ievieš kopēju pieeju, lai nodrošinātu, ka publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem, ceļojot Kopienas teritorijā, nebūtu jāmaksā pārmērīgas cenas par Kopienas mēroga viesabonēšanas balss pakalpojumiem, veicot zvanus, un nebūtu jāmaksā par balss zvanu saņemšanu, tādējādi veicinot iekšējā tirgus vienmērīgu darbību, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, saglabājot konkurenci mobilo sakaru operatoru starpā un stimulējot jauninājumu veikšanu un patērētāju izvēli. Ar to paredz noteikumus par maksām, kādas mobilo sakaru operatori par starptautiskās viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu drīkst piemērot balss zvaniem ar savienojuma uzsākšanu un savienojuma pabeigšanu Kopienā, un tā attiecas gan uz maksām, ko piemēro starp tīklu operatoriem vairumtirdzniecības līmenī, gan uz maksām, ko vietējie mobilo sakaru operatori piemēro mazumtirdzniecības līmenī.

2. Ar šo regulu arī paredz noteikumus, kuru mērķis ir palielināt cenu pārredzamību un uzlabot informācijas par tarifiem sniegšanu Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumu izmantotājiem.

3. Šī regula ir īpašs pasākums pamatdirektīvas 1. panta 5. punkta nozīmē.

4. Šajā regulā noteiktos maksu ierobežojumus izsaka euro valūtā. Ja maksu, ko reglamentē 3. un 4. panta noteikumi, izsaka citā valūtā, sākotnējos ierobežojumus saskaņā ar minētajiem pantiem attiecīgajā valūtā nosaka, piemērojot atsaucē maiņas kursu, kas ir spēkā 2007. gada 30. jūnijs un ko Eiropas Centrālā Banka publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lai piemērotu turpmākus to ierobežojumu samazinājumus, kuri paredzēti 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā, pārskatītās cenas nosaka, izmantojot atsaucē maiņas kursu, kas publicēts vienu mēnesi pirms pārskatīto cenu piemērošanas dienas.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro piekļuves direktīvas 2. pantā, pamatdirektīvas 2. pantā un universālā pakalpojuma direktīvas 2. pantā izmantotās definīcijas.

2. Papildus 1. punktā minētajām izmanto šādas definīcijas:

- a) "Eiropas tarifs" ir jebkurš tarifs, kas nepārsniedz maksimālo cenu, kura paredzēta 4. pantā, un ko vietējais mobilo sakaru operators var noteikt par regulēto viesabonēšanas zvanu nodrošināšanu saskaņā ar minēto pantu;
- b) "vietējais mobilo sakaru operators" ir uzņēmums, kas viesabonentam sniedz sauszemes publisko mobilo telefonsakaru pakalpojumus vai nu savā tīklā, vai kā mobilo telefonsakaru virtuālā tīkla operators vai tālākpārdevējs;
- c) "vietējais sakaru tīkls" ir sauszemes publiskais mobilo telefonsakaru tīkls, kas atrodas dalībvalstī un kuru vietējais mobilo telefonsakaru operators izmanto sauszemes publisko mobilo telefonsakaru pakalpojumu sniegšanai viesabonentam;
- d) "Kopienas mēroga viesabonēšana" ir mobilā tālruņa vai citas ierīces izmantošana, ko veic viesabonents, lai veiktu vai saņemtu zvanus Kopienas iekšienē, atrodoties ārpus dalībvalsts, kurā atrodas klienta vietējais mobilo sakaru operators, ja ir tāda vienošanās starp vietējā sakaru tīkla operatoru un apmeklētā sakaru tīkla operatoru;

e) "regulēts viesabonēšanas zvans" ir viesabonenta veikts mobilo balss telefonsakaru zvans, kad savienojumu uzsāk apmeklētājā sakaru tīklā un savienojumu pabeidz publiskajā telefonsakaru tīklā Kopienas teritorijā, vai viesabonenta saņemts mobilo balss telefonsakaru zvans, kad savienojumu uzsāk publiskajā telefonsakaru tīklā Kopienas teritorijā un savienojumu pabeidz apmeklētājā sakaru tīklā;

f) "viesabonents" ir sauszemes publisko mobilo telefonsakaru pakalpojumu sniedzēja klients, kura līgums vai vienošanās ar viņa vietējo mobilo sakaru operatoru ar Kopienā esoša sauszemes publisko mobilo sakaru tīkla palīdzību ļauj izmantot mobilo tālruni vai citu ierīci, lai veiktu vai saņemtu zvanus apmeklētājā sakaru tīklā, ja ir tāda vienošanās starp vietējā sakaru tīkla operatoru un apmeklētā sakaru tīkla operatoru;

g) "apmeklētais sakaru tīkls" ir sauszemes publisko mobilo telefonsakaru tīkls dalībvalstī, kas nav vietējais sakaru tīkls un kas atļauj viesabonentam veikt vai saņemt zvanus, jo ir tāda vienošanās ar vietējā sakaru tīkla operatoru.

3. pants

Vairumtirdzniecības tarifi regulēto viesabonēšanas zvanu veikšanai

1. Vidējais vairumtirdzniecības tarifs, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var piemērot vietējā sakaru tīkla operatoram par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu, kurš uzsākts šajā apmeklētājā tīklā, ieskaitot cita starpā savienojuma uzsākšanas, tranzīta un savienojuma pabeigšanas izmaksas, nepārsniedz EUR 0,30 par minūti.

2. Šo vidējo vairumtirdzniecības tarifu piemēro starp jebkuriem diviem operatoriem un aprēķina divpadsmit mēnešu laika posmā vai īsākā laika posmā, kāds paliek pirms šīs regulas beigu datuma. Maksimālo vidējo tarifu samazina līdz EUR 0,28 un EUR 0,26, attiecīgi, 2008. gada 30. augusts un 2009. gada 30. augusts.

3. Panta 1. punktā norādīto vidējo vairumtirdzniecības tarifu aprēķina, dalot saņemtos kopējos vairumtirdzniecības viesabonēšanas ieņēmumus ar kopējo vairumtirdzniecības pārdoto viesabonēšanas minūšu skaitu, lai attiecīgais operators attiecīgajā laika posmā Kopienā nodrošinātu vairumtirdzniecības viesabonēšanas zvanus. Apmeklētā sakaru tīkla operatoram atļauj noteikt maksimālos un minimālos tarifus.

4. pants

Mazumtirdzniecības cenas regulēto viesabonēšanas zvanu veikšanai

1. Vietējie sakaru tīkla operatori visiem viesabonentiem skaidrā un pārredzamā veidā nodrošina pieeju un aktīvi piedāvā Eiropas tarifu, kā norādīts 2. punktā. Šis Eiropas tarifs nav saistīts ar jebkādu abonēšanas maksu vai citu noteiktu maksu, vai regulāru maksu un to var apvienot ar jebkuru mazumtirdzniecības tarifu.

Nodrošinot šo piedāvājumu, vietējie sakaru tīkla operatori atgādina ikvienam viesabonentam, kurš pirms 2007. gada 30. jūnijs ir izvēlējis īpašus viesabonēšanas tarifu vai tarifu paketi, par nosacījumiem, kādus piemēro šim tarifam vai tarifu paketei.

2. Eiropas tarifa mazumtirdzniecības cena bez PVN, kuru vietējais mobilo sakaru operators drīkst piemērot tā viesabonentam par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu var būt katram viesabonēšanas zvanam atšķirīgs, bet nepārsniedz EUR 0,49 par minūti par jebkuru veikto zvanu vai EUR 0,24 par minūti par jebkuru saņemto zvanu. Maksimālo cenu samazina līdz EUR 0,46 un EUR 0,43 par veiktajiem zvaniem un EUR 0,22 un EUR 0,19 par saņemtajiem zvaniem, attiecīgi, 2008. gada 30. augusts un 2009. gada 30. augusts.

3. Visiem viesabonēšanas klientiem piedāvā tarifu, kāds noteikts 2. punktā.

Visiem pašreizējiem viesabonentiem līdz 2007. gada 30. jūlijs dod iespēju izvēlēties šo tarifu vai jebkuru citu viesabonēšanas tarifu un divu mēnešu laikā paziņot šo izvēli vietējam mobilo sakaru operatoram. Vietējais mobilo sakaru operators aktivizē pieprasīto tarifu ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc abonenta pieprasījuma saņemšanas.

Viesabonentiem, kuri divu mēnešu laikā tarifu nav izvēlējušies, automātiski tiek nodrošināts 2. punktā norādītais Eiropas tarifs.

Taču viesabonentiem, kuri jau pirms 2007. gada 30. jūnijs ir izvēlējušies konkrētu viesabonēšanas tarifu vai tarifu paketi, kas ir citādāka nekā viesabonēšanas tarifs, kuru viesabonentiem nodrošinātu, ja viņi tarifu neizvēlētos, un kuri neizvēlas tarifu saskaņā ar šo punktu, tiek saglabāts iepriekš izvēlētais tarifs vai tarifu pakete.

4. Katrs viesabonents jebkurā brīdī pēc 3. punktā izklāstītā procesa pabeigšanas var pieprasīt pāriet uz Eiropas tarifu vai atteikties no tā. Ikvienu pāreja jāveic vienas darba dienas laikā pēc pieprasījuma saņemšanas bez maksas, un tā nav saistīta ar nosacījumiem vai ierobežojumiem attiecībā uz citiem abonēšanas elementiem. Vietējais mobilo sakaru operators var aizkavēt šādu pāreju uz citu tarifu, kamēr minimālajā noteiktajā laika posmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, ir spēkā iepriekšējais viesabonēšanas tarifs.

5. pants

Regulas 3. panta un 6. panta piemērošana

1. Regulas 3. pantu piemēro no 2007. gada 30. augusts.

2. Regulas 6. panta 1. un 2. punktu piemēro no 2007. gada 30. septembra.

6. pants

Mazumtirdzniecības cenu pārskatāmība

1. Lai brīdinātu viesabonentu par to, ka tiks piemēroti viesabonēšanas tarifi zvanu veikšanai vai saņemšanai, izņemot, ja abonents ir paziņojis vietējam mobilo sakaru operatoram, ka viņam šis pakalpojums nav nepieciešams, vietējais mobilo sakaru operators abonentam ierodoties dalībvalstī, kas nav abonenta vietējā sakaru tīkla dalībvalsts, bez nepamatotas kavēšanās automātiski bez maksas ar īsziņas pakalpojuma palīdzību nodrošina individualizētu pamatinformāciju par viesabonēšanas cenām (ieskaitot PVN), ko viesabonentam par zvanu veikšanu un saņemšanu piemēro apmeklētajā dalībvalstī.

Šī individualizētā pamatinformācija par cenām ietver maksimālos tarifus, kurus saskaņā ar šo tarifu shēmu var piemērot abonentam par zvanu veikšanu apmeklētajā valstī un par zvaniem uz vietējo tīklu, kā arī par saņemtajiem zvaniem. Tajā arī norāda 2. punktā norādīto bezmaksas numuru precīzākas informācijas saņemšanai.

Abonentam, kurš ir paziņojis, ka automātisks īsziņas pakalpojums viņam nav nepieciešams, ir tiesības jebkurā laikā un bez maksas pieprasīt vietējam mobilo sakaru operatoram atkal nodrošināt pakalpojumu.

Neredzīgiem un daļēji neredzīgiem klientiem šo individualizēto pamatinformāciju par cenām vietējie mobilo sakaru operatori nodrošina bez maksas, izmantojot balss izsaukumu, ja šie klienti to pieprasa.

2. Papildus 1. punktam, klientiem ir tiesības pieprasīt un bez maksas saņemt precīzāku individualizētu informāciju par cenām, izmantojot mobilo balss zvanu vai SMS, par viesabonēšanas cenām, kuras piemēro balss izsaukumiem, SMS, MMS un citiem datu sakaru pakalpojumiem. Šādas informācijas pieprasījumu sniedz pa bezmaksas numuru, kuru šādam nolūkam paredzējis vietējais mobilo sakaru operators.

3. Vietējie mobilo sakaru operatori visiem lietotājiem nodrošina pilnīgu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas cenām, jo īpaši par Eiropas tarifu, izņemot abonēšanas maksu. Vietējie mobilo sakaru operatori saviem viesabonentiem bez nepamatotas kavēšanās nodrošina jaunāko informāciju par piemērojamām viesabonēšanas cenām katru reizi, kad šīs cenas mainās.

Vietējie mobilo sakaru operatori veic nepieciešamos pasākumus, lai visiem viesabonentiem nodrošinātu informāciju par Eiropas tarifa pieejamību. Jo īpaši visiem viesabonentiem līdz 2007. gada 30. jūlijs skaidrā un nepārprotamā veidā sniedz informāciju par nosacījumiem saistībā ar Eiropas tarifu. Attiecīgā laika periodā visiem klientiem, kuri izvēlējušies citu tarifu, atgādina par Eiropas tarifu.

7. pants

Uzraudzība un izpilde

1. Valstu regulējošās iestādes pārrauga un uzrauga atbilstību šīs regulas prasībām to teritorijā.

2. Valstu regulējošās iestādes sniedz jaunāko informāciju par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši par tās 3. un 4. panta piemērošanu, publiski pieejamā veidā, tā lai tā ir viegli pieejama ieinteresētajām pusēm.

3. Valstu regulējošās iestādes, gatavojoties 11. pantā norādītajai pārskatīšanai, uzraudzīt vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības cenu attīstību balss un datu pakalpojumu, tostarp SMS un MMS sniegšanai viesabonentiem, arī attālākajos reģionos, kas minēti Līguma 299. panta 2. punktā. Valstu regulējošām iestādēm jāpievērš uzmanība tam, ka dalībvalstu pierobežas reģionos viesabonēšanu var aktivizēt bez klienta piekrišanas un tām jāuzrauga, vai pārraides iekārtas netiek izmantotas neizdevīgi klientiem. Ik pēc sešiem mēnešiem tām jāsniedz Komisijai informācija par šādas uzraudzības rezultātiem, tostarp atsevišķa informācija par korporatīvajiem klientiem, kā arī par klientiem, kas izvēlas priekšapmaksu vai pēcapmaksu.

4. Valstu regulējošām iestādēm ir tiesības pieprasīt uzņēmumiem, uz kuriem attiecas saistības saskaņā ar šo regulu, iesniegt visu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas īstenošanu un izpildi. Šādiem uzņēmumiem šāda informācija jāsniedz nekavējoties pēc valsts regulējošās iestādes pieprasījuma, tās noteiktajā laikā un detalizētības pakāpē

5. Valstu regulējošās iestādes drīkst iejaukties pēc savas iniciatīvas, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai. Jo īpaši tām, ja vajadzīgs, jāizmanto piekļuves direktīvas 5. pantā norādītās tiesības, lai nodrošinātu atbilstošu pieeju un starpsavienojumu viesabonēšanas pakalpojumu pilnīga pārklājuma un sadarbības garantēšanai.

6. Ja valsts regulējošā iestāde atklāj, ka tiek pārkāpts kāds no šīs regulas noteikumiem, tai ir tiesības pieprasīt nekavējoties novērst šādu pārkāpumu.

8. pants

Strīda izšķiršana

1. Strīda gadījumā saistībā ar šajā regulā noteiktajām saistībām starp uzņēmumiem, kas dalībvalstī nodrošina elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus, piemēro pamatdirektīvas 20. un 21. pantā norādītās strīda izšķiršanas procedūras.

2. Neizšķirta strīda gadījumā, kurā iesaistīts klients vai gala lietotājs un saistībā ar jautājumu, kas attiecas uz šīs regulas darbības jomu, dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejamas universālā pakalpojuma direktīvas 34. pantā norādītās procedūras strīda izšķiršanai ārpus tiesas kārtībā.

9. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro šīs regulas neievērošanas gadījumā, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Noteiktajām sankcijām jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai ne vēlāk kā 2008. gada 30. marts un nekavējoties, ja pieņem šo noteikumu grozījumus, kas tās ietekmē.

10. pants

Grozījums Direktīvā 2002/21/EK

Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 1. pantam pievieno šādu punktu:

“5. šī direktīva un īpašās direktīvas neskar nevienu īpašu pasākumu, kas pieņemts starptautiskās viesabonēšanas regulēšanai mobilajos telefonsakaru tīklos Kopienā.”

11. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs regulas darbību un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā 2008. gada 30. decembris. Jo īpaši Komisijai novērtē, vai ir sasniegti šajā regulā norādītie mērķi. Savā ziņojumā Komisija sniedz pārskatu par vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības cenu attīstību, lai klientiem nodrošinātu balss un datu pakalpojumu, tostarp SMS un MMS pakalpojumu, sniegšanu un, ja vajadzīgs, iekļauj ieteikumus attiecībā uz nepieciešamību regulēt šos pakalpojumus. Šajā nolūkā Komisija var izmantot saskaņā ar 7. panta 3. punktu sniegto informāciju.

2. Ziņojumā Komisija novērtē, ņemot vērā tirgus attīstību, un attiecībā uz konkurenci un patērētāju aizsardzību, nepieciešamību pagarināt šīs regulas darbības laiku, kas noteikts 13. pantā, vai to grozīti, ņemot vērā mobilo sakaru un datu pakalpojumu cenu izmaiņas valsts līmenī un šīs regulas ietekmi uz konkurenci starp maziem, neatkarīgiem vai jaundibinātiem operatoriem. Ja Komisija atklāj, ka tāda vajadzība pastāv, tā iesniedz priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

12. pants

Paziņošanas prasības

Dalībvalstis ne vēlāk kā 2007. gada 30. augusts paziņo Komisijai to valsts regulējošo iestādi, kura ir atbildīga par šajā regulā noteikto uzdevumu izpildi.

13. pants

Stāšanās spēkā un darbības laiks

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tā zaudē spēku 2010. gada 30. jūnijs.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 27. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. MERKEL